

Sevgili Okuyucular

"Ebedi Olan Ruhtur" Léon Denis'in en güzel eserlerinden biridir. Bu eseri sizlere sunmak, vazifemizin doruğuna yaklaşmak için üzerine bastığımız hizmet taşlarından biridir.

Bu yolda, hizmetin sürüp gitmesi için, bütün gücümüzü ortaya koyarak, bir sürü boş inanç, bir sürü kötülük ve pulperestlikle mücadele ediyoruz. Öğretinin küresel etkisi giderek ruhlarda, vicdanlarda yerini bulmaktadır.

Ruhçuluk Öğretisi bireysel değildir. Bir kişinin inancı, felsefesi, ideolojisi, doktrini değildir. Belli bir yerden yayılmamıştır. Tüm dünya ülkelerinde hemen hemen aynı zamanda çiçeklenmiş, kokusu her yanı sarmıştır. Yani insanın özüne ait bir hakikattir. Ruhların Öğretisi kudretli, kapsamlı, yüce ve gerçektir. Eğer dinlerin kökeni Ruhsal Öğreti olmasaydı, bugüne kadar kendi çapında etkili olarak kalamazlardı.

Dinler ellerinden geleni yaptılar ve insanlığın gelişme ve ihtiyaçlarına artık cevap veremez duruma girdiler; bu durum onların değişimlerini zorunlu olarak belirlemiştir.

Burada sözü L. Denis üstada bırakıyorum:

"Eskimiş dinlerin, temelleri üzerine çökmekte olduğu, felsefî ve toplumsal bir yenilenmenin hazırlanmakta bulunduğu tarihi bir döneme varmış bulunmaktayız. Maddî ve entelektüel gelişim, törel ve manevî bir gelişime zemin hazırlamaktadır. Ruhların derinliklerinde bir ilham âlemi kıpırdanmakta, şekil bulmak ve hayata doğmak için kıvranmaktadır. İnsan ruhunun iki özel niteliği sayılan ve tıpkı onun gibi ölümsüz olan ve de bugüne kadar birbirlerine düşmanca davranarak, birbirleriyle devamlı çatışarak toplumu allak bullak etmiş olan duygu ve akıl isimli iki güç, sonunda birbirlerine yaklaşma eğilimi göstermeye başlamışlardır. Bilimsel sayılabilmesi için dinin dogmatik ve din adamına bağımlı karakterinden sıyrılması şarttır. Materyalist çukurların derinliklerinden bilim işte o zaman kurtulacak ve kutsal ışıkla aydınlanacaktır. İnkâr edilemez sağlamlıktaki olgulara dayalı, eğitimlerinde idealist, yönetiminde gerçekçi ve deneyci bir doktrin ancak o zaman ortaya çıkacaktır. Görünüşte zıt sistemler, çelişkili ve düşman felsefeler, örneğin ruhçuluk ve natüralizm, kendilerine uzlaşma yolunu açan bazı unsurları bu doktrinde bulacaklardır. Güçlü bir sentez olarak bu doktrin, dünyaya ve yaşama ilişkin farklı görüşleri, gerçeğin kırık ışınlarını ve çeşitli cephelerini bağrına basacak ve de birbirlerine bağlayacaktır.

Ve böylece geçmişin tanıdığı gizli doktrin, herkese açık olma özelliğiyle birlikte ve daha tam bir görünüm altında, kıyamına, dirilişine; saflık ve sadelik içinde tekrar doğacak olan doğal dinin tahta çıkışına şahit olacağız. Dinî esaslar, hareketlerimize ve ateşli iyilik arzumıza intikal edecek; ihtiraslarımızın feda edilişi, dolayısıyla insan ruhunun yücelmesi, kurban törenimiz, hayır bağışımız olacaktır. Nasıl nehirler eninde sonunda okyanusa karışıp onun içinde eriyip gidiyorlarsa; beşeriyet âleminde bölünmelere, yırtılmalara yol açan, geçici ve zıt görünümlü dinler de aynı şekilde üstün, kesin ve evrensel bir din görüşünün içinde eriyip gideceklerdir."

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

MAKSATLI İSTIRAP NEDİR?

İSTIRABIN kaynağı nedir? Bu konu hakkında birçok bilginin, filozofun ve peygamberin çeşitli tanımları vardır. Esas olarak ıstırap, duyusal olan bir olay değildir. Yani o bizim duyularımızla ilgili bir konu değildir. İstırapın duyularımızdaki görünümünü sadece bir sonuçtur. Başınızın ya da midenizin ağrması, üzülmemiz, vicdan azabı duymamız, bir merhamet ve şefkat saikiyle insanların durumlarından kederlenmemiz vb. gibi, temelde başka bir etkinin görünümünden ibaret olup, bunlar salt ıstırap değildirler. Dolayısıyla ıstırapın kaynağına doğru giderken bunların tersini düşünmek, bizi ıstırapın kaynağına ulaştırmış olmaz. Yani bizde ıstırapı meydana getiren olayların önüne geçmekle, biz ıstırapın kaynağına inmiş olmayız. Başka bir ifadeyle, sürekli olarak hazza, mutluluğa, memnuniyete koşmak ve hep bunu aramak suretiyle ıstırapın önüne geçmiş olmayız.

Buda'nın ifade ettiği gibi, ıstırapın kaynağı acaba arzular ya da istekler mi? Elbette, bir yerde ıstırap, arzu ve isteklerden kaynaklanıyor. Fakat bu da temeli teşkil etmiyor.

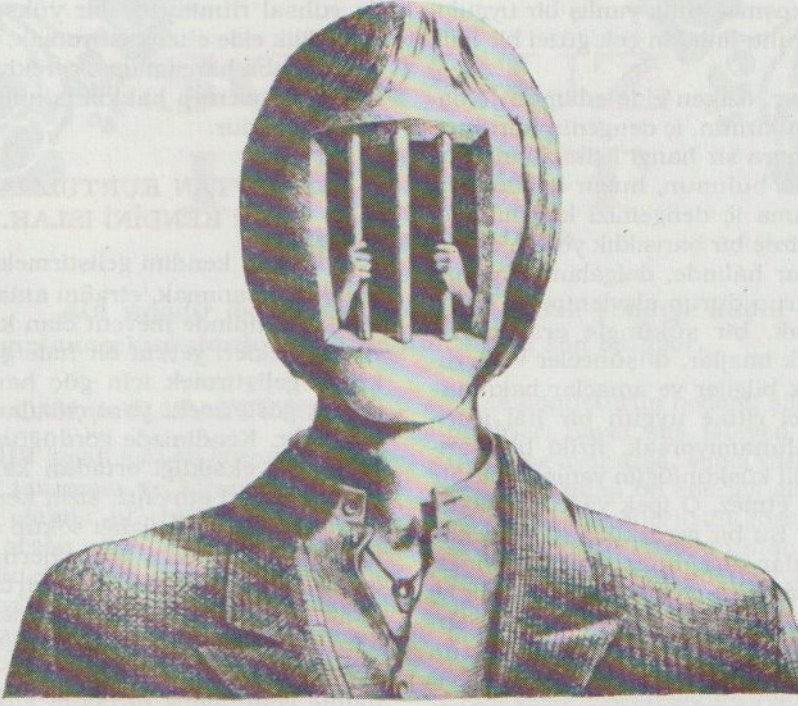
İstırapın kaynağı, Yahudiliğin veya İslâm'ın belirttiği gibi, Tanrı'nın kanunlarına, şartlarına uymamaktan dolayı mı meydana geliyor? Şeriata uyarmanız, size tavsiye edilen bilgilere göre hareket ederseniz veyahut Sina Yasası'na (Mu-

sa'nın On Emri'ne) uyarmanız ıstıraptan kurtulmuş mu olursunuz? Bunlar da değil. İstırap, ne verilen bir emre uymamaktan, ne de insan varlığının arzularından kaynaklanır.

İSTIRAP BİR UYARIDIR

ESASINDA ıstırap, sadece gelişmek ve olgunlaşmak yolunda bulunan varlığın ruhsal gelişmedeki evrensel ritmini düzenleyen bir uyarıdan başka bir şey değildir. Bu da, tekâmül etmekte olan varlığın gidiş ritminde herhangi bir aksama, yavaşlama ya da geri çalışma söz konusu olduğu zaman, otomatik olarak derhal faaliyete geçer. Ve tezahür ettiği araçların da hiç bir önemi yoktur. Yani, bozuk bir ritimle, düzensiz bir tekâmül ritmi içerisinde bulunan bir kimsenin uyarılması, sadece belli niteliklere sahip bazı mekanizmaların çalışması mânâsına gelmez; ıstırapımız, pekâlâ bir dış ağrısından başlayıp, çok zor olan bir ağır vicdan azabına kadar çeşitli şekillerde gözükabilir.

Her ıstırap bir uyarı olarak, hayat içerisindeki tutum ve tavrımızın, düşüncemiz, niyetlerimizin, her seferinde yeniden kontrol edilmesi gerektiğini gösterir. **İstırap, temelde evrensel bir kontrol mekanizmasıdır.** Ve varlığın bizzat kendisi tarafından ger-

Nefsaniyetle mücadele etmek maksatlı ıstırapı doğurur. Bu yolda sarf edilen çaba ve cehit iç özgürlüğe götürür.

çekleştirilmesi gereken bir kontrol mekanizmasıdır. Buda'da olduğu gibi, eğer arzularınız sizi ıstırapa gark ediyorsa, o arzularınız, büyük ritim içerisindeki düzensizlik hâlinizi göstermesi bakımından çok değerlidir. Çünkü insan iradesi, yeryüzünde kendi tekâmülünün gerçekleri içerisinde kendine en uygun olan, en tabii olan hareketleri yapmakta hür olarak yaratılmıştır. Arzularınız da, sizin hürriyetinizin bir sonucu olarak belirmiş olabilir. Hür olarak hareket etmek, doğru ve isabetli bir seçme yapmak mânâsına gelmez. Yani, siz o andaki durumunuza ve tekâmül düzeyinize uygun bir seçme yapamayabilirsiniz. İradenizle her şeyi arzu edebilir, her şeyi isteyebilirsiniz; buna hakkınız vardır. Fakat bunu elde edebilmek için, bir dizi çok çeşitli çabalar, gayretler harcamak zorundasınız. Bu çabalar sizde çeşitli

şekillerde reaksiyonlar gösterebilir. Tabii ki, bunların en başında, belli bir ritme uymak zarureti gerektiren bir sinyal ortaya çıkar: İşte bu; ıstıraptır, acıdır, elemidir.

Fakat, burada sözünü ettiğimiz ıstırap, şu alıcı kabiliyeti olan sınır uçlarımızdan kaynaklanıp da beynimizde bir sonuç olarak ortaya çıkan acı mânâsına gelmez. Onlar, hayat skalası içerisinde beşerî varlığın bedeniyle, yani en kaba tarafıyla alâkalı olan ıstırap şekilleridir. İnsanlar hiç bir fizikî acı duymadan, gözlerinden yaş boşalmadan, hatta fizik olarak çok rahat bulunduğu hâlde de sessizce ıstırap çekerler. Bir halk deyişimi vardır: "İpek yastık diken oldu yüzüme." Yani o insan, o kadar refah içinde ki, ipekten yastığı var. Fakat yanığını koyduğu taraf diken gibi batıyor. Bu, insanların hep fizikî huzur

peşinde koşmalarının yanlış bir uygulama olduğunu anlatan çok güzel bir halk deyimidir.

Huzur, fiziken elde edilmez. İç barışın, iç sükûnun, iç dengenin kurulmasından sonra siz hangi fizik plânda bulunursanız bulunun, huzur içinde olursunuz. Ama iç dengemizi kuramamışsak, içimizde bir barışıklık yoksa, daima patlamalar hâlinde, dalgalanmalar hâlinde, durup durup alevlenmeler hâlini yaşıyorsak, bir sükûnete olanlar, bütûn bunları yaşamış olanlar, söylediklerimizi çok daha iyi anlarlar. Yani hayatı çeşitli şekilleriyle yaşamak gerekir.

İSTIRABIN KAYNAĞI BİLGİSİZLİKTİR

TEKRAR ifade edelim ki, ıstırap bir uyarı sistemidir. Bu uyarı ne için? Bu uyarı, insan varlığının genel ritim içerisindeki özel ritmini ayarlaması içindir. Pekî, bu ne mânâya gelir? Bu, insan varlığının kendi gelişimine ait bilgiyi elde etmesi; kendi varlığı ve kendi dışında olanlar hakkındaki bilgiyi elde etmesi mânâsına gelir. Tersinden hareket edersek, varlığın bilgisizliğinin, fizik kâinatla alâkalı olan cahilliğinin ortadan kalkması için gerekli olan bir uyarı sistemidir. **O hâlde diyebiliriz ki; ıstırapın kaynağı bilgisizliktir, arzularımız değil.** Çünkü arzularımızı belirleyen husus, ruhsal varlığımızın olgunluktan, tekâmülünden meydana gelmiş olan bilgimizdir.

Eğer bilgimizde ve irfanımızda ya

da ruhsal ritmimizde bir yükseklik ve süreklilik elde etmek istiyorsak, muhakkak ki çaba harcamamız gerekiyor. İşte, **maksatlı ıstırap** hakkında anlaşılması gereken budur.

İSTIRAPTAN KURTULMANIN YOLU: KENDİNİ ISLAH...

İNSAN kendini geliştirmek, kendini bilmek, tanımak, etrafını anlamak, özellikle kendinde mevcut olan kudretleri, yetenekleri yetkin bir hâle gelinceye kadar geliştirmek için güç harcamak, gayret göstermek, yani çabalamak zordur. Kendinizde gördüğünüz herhangi bir eksikliği ortadan kaldırmak için çaba sarf etmeniz; sizin kendinizde mevcut olan bir fazlalığı söküp atmanız mânâsına gelir. Bu, âdeta herhangi bir organınızı bedeninizden çıkartmak gibidir. Benimsemiş olduğunuz, kendisine özen gösterdiğiniz, hatta kendisiyle özdeşleştiğiniz, bir çeşit put hâline, ideal hâline getirdiğiniz birtakım alışkanlıklardan, kanaatlerden ve bilgilerden kurtulmanın gerektiğini; yanlış bir anlama, yanlış bir idrak ve yanlış bir tatbikat içerisinde olduğunuzu fark ettiğiniz anda, bundan kurtulmak istiyorsanız, siz kendinizden bir şeyleri vermek, yok etmek, ifna etmek durumundasınız. Gayet iyi biliyoruz ki, insan kendi bedeninden herhangi bir şeyi canlı canlı çıkarıp verirse, çok acı çeker.

Benzer şekilde, kendisinden bir şeyler vermek de insanda ıstırap doğurur. Nitekim, bununla daha sık karşılaşırız. Örneğin, sevmek, affetmek, hoşgörmek gibi diğerkâmcı davranışlarda bulunurken, birçok kereler kendisine ait olan birtakım kıymetleri başkaları için sarf etmek söz konusu olduğu vakit, insanlar ıstırap çekerler. Yani, **egoizmalarıyla alâkalı her türlü fedakârlık, insanın ıstırap kaynaklarından biridir.** Bu durumda kişi bir bilgiye ulaşmaktadır. Ve anlamaktadır ki, bencillik, yani her şeyi kendine hasretmek,

Devamı S. 43'de

SONSUZ HAYAT

* Müçteba ERKMAN *

Altı sayıdır devam eden bu yazı dizisi, şimdiye kadar yayınlanan kısımlardan yapılan alıntılarla son buluyor.

CAN ve HAYATTRON

BİR insan için en önemli şey, kendisini tanıması ve bilmesinden başka ne olabilir ki? İnsanın kendisi deyince, acaba neyi kastediyoruz? Bu, sadece fizikî beden olsaydı, her anatomi kitabında yeteri kadar açıklaması yapıldığından, yazmama lüzum kalmayacaktı. O hâlde bana düşen kısım; o bedenin varlığını idame ettiren enerjiyi, "can"ı ele almak olacaktır.

Her maddenin nüvesi, molekülleri teşkil eden atomdur ve bu da protonla eşdeğerli elektronların daimi yer değişimiyle işe yarar duruma gelerek bize faydalı olur. İnsanın, bedenini teşkil eden en küçük zerresinde de atom vardır; yalnız elektron yerine **hayattron** (*) diyeceğimiz bir kıymetin akımını inceleyelim. Elektron akımı kontrolüyle bir manyetik şeride nasıl resim ve sesi kaydediyorsak, hayattronların kontrolü de şuurla yapılır.

ŞİFA ve ŞİFACILIK

ŞİFACILIKLA vazifelendirilmiş bedensiz varlıklar, göksel "Kutsal Âlem" buutlarında bulunup, ruhi hizmetlerle mükelleftirler. İlahî mekanizmanın meydana getirdiği kozmik enerjiyi şifa ener-

(*) **Hayattron:** Hayat + elektron = Hayat enerjisini taşıyan fiziküstü taneçikler, manevi-ilahî elektronlar.

jisine dönüştürüp bedenli şifacılaraya yöneltilirler. Şayet şifa isteyen kendini o frekansa ayarlarsa, şifacı vasıtası olmadan, doğrudan bu enerjiyi alabilir. Bazı hâllerde, şifa enerjisini gönderen yüksek varlıklar şifaya muhtaç kimselere kendilerini malûm ederler. Gönderilen enerji akışına semavî bağlantı denir. Şifa isteyen, şifacı vasıtasıyla iyileşmek isterse, kendisine ait bir şeyi (yüzük veya daimi kullandığı bir kolye) şifacıya göndermesiyle, şifacının kendi titreşimlerine ayarlanmasında yardımcı olabilir.

Bir şey yapılmadan evvel, önce düşünülür sonra işleme geçilir. Netice olan şey, içten gelen bir arzunun tezahürüdür. İstenerek yapılan şey de yapanın sevgisiyle doludur. Ulu Tanrı da her şeyi isteğiyle yarattığından, meydana getirdiği her şeyi sevgisiyle yağurmuştur. Sevgiyle yapılan her şeyde sevgi enerjisi vardır ve her enerjinin de titreşimleri mevcuttur. Titreşimler de, etrafa yayılan enerji frekanslarıdır. O frekanslara ayarlanan kimseler de Tanrı'nın sevgisine mazhar olan kimselerdir. İşte şifacılar da, o frekanslara nasıl ayarlama yapacağını bilen kişilerdir. Bu kişiler şifa enerjisini beyaz ışık olarak üçüncü göz alanında toplarlar, şifa isteyenlere de buradan gönderirler. İşte şifacıyla şifa isteyen arasında, böylece semavî irtibat kurulmuş olunur. Aynı anda birçok şifa isteyenler bu bağlantıyı kurabilirler.

RUHUN BEDENE ETKİSİ

RUH, ilk bedene bağlanışından itibaren her tekrardoğuşuyla (daha yetkin organizmalar hâlinde) bedene eklenen milyonlarca atomu toplar. Böylece kendi gücü arttığından semavî bedenin olgunlaşmasına sebep olur. Nasıl fiziki beden anne karnında şekilleniyorsa, semavî beden de hayat enerjisiyle şekillenmektedir. Ruh, evvelki hayatında sorumluluğunu taşıdığı "Karma Kanunu" gerekçesi dahilinde mukadderatını tayin eder. Ebeveyninden farklı olmasıyla da, şahsiyeti ayrılıklar gösterir.

Anne karnında şekillenirken, bir evvelki hayatındaki atomik yapının da tesiri altındadır. Yeni hayatında, ruhi ve fiziki şekillenmesiyle yeni bir şahsiyet kazanır. Buna esiri kalıp (matrix) denir. Ses kayıt makinesine benzetirsek, şahsiyet de semavî bedenin bünyesine kayıt olup, nesilden nesile aktarılır; ilâve olan yeniliklerin etkisiyle değişiklikler meydana gelir. Evvelki hayattaki şahsiyetle ilgili kayıtlar, şu üç atomun nüvesini etkilemiştir:

- 1 - Fiziki nüve, kalp çakrasında.
- 2 - Karakter nüvesi, güneş sinir ağında (plexus solaris).
- 3 - Dimağ, zihin ise, kozalaksı (pinal) bezdedir.

Kayda geçen bu mesajlar **üreme tohumlarına** taşınırlar. Ancak mikroskopla tespit edilen bu taşıyıcı hücreler, milyonlarca uzun ve ince DNA'dan (deoxyribose nücleic acid) ibaret molekülleri teşkil ederler. DNA faktörü denen bu cinsiyet molekülleri, atalarından aktarılan bazı vasıfları taşırlar; yegâne farkları, kendi karmasından dolayı olan değişimlerdir. Kendi karmik kayıtları kalp çakrasındaki atomlarla kayda geçer. İşte buradan ruhu ile bağ kurarak, her enkarnasyonunda birinden ötekine geçer durur. Fiziki bedendeki üretici sivilara kayıtlanması (dinde buna günah-sevap denir), akibeti tayin eder.

Spiritüel bedende ise, kalp atomu-

na kayıtlanmasından dolayı da (Doğular buna karma derler) alın yazısı olur; mukadderatın gerisindeki olay bundan ibarettir.

Her yeni hayata gelişte, ruh tohumunun atomları, döllemenin özünü etkileyerek teşekkül etmiştir. Neticede, semavî beden öze şekillendiğinden, semavî beden bir kısmı evvelki hayatın aynı özelliğini taşır. Fiziki bedendeki bazı benzerlikler ise, kalp çakrasında yapılan kayıtların üretici sıvasıtasıyla taşınan atomları dolayısıyla meydana gelir.

DUA ve MEDİTASYON

DİNCİ sofular, iman ederek her şey hâllolur derler. Arifler ise, bunun nasıl olduğunun açıklamasını yaparlar. Çünkü onlar duayı, şuurlarında, hayat enerjisiyle, ilâhî bir sevgiyle yükleyip yeni bir kuvvete dönüştürmesini bilirler. Onlar Yaradan'ın verdiği ilâhî kuvvete sadece aracı olurlar. Velilerin duası ezbere okunan kelimeler değildir, dualarının kabulü için Tanrı'nın huzurunda, büyük bir huşu içinde, bütün varlıklarını ve çakralarını titrestiren kişilerdir. Onlar bu hareketlerini ruhun tabii bir fonksiyonu olarak kabul ederler. Bunun böyle olması, şuurları "yüksek zihin" in işlenmesidir. Erenler bundan böyle, dua ederken fiziki beden ile ruhsal bedeni dengeye getirmişlerdir. Ruhsal beden oluştuğu yer, ruhların bulunduğu buutlar ortamıdır. Dualar Tanrı tarafından yöneltildiğinden ruhun gıdasıdır. Fiziki bedene çakralarla bağlı olan ruh, fiziki bedende aldığı gıdayı hayat enerjisine dönüştürüp dengeyi kurar.

Dua, tespit edilmiş kelimelerden yapılmış basmakalıp bir formül değildir. Bilerek söylenenleri, kalp çakrasında titreşerek yükselen bir duygudur. Şuur bu duyguya karşı bir tezahür gösterir; meydana gelen kuvvet, manyetik alanı vasıtasıyla etrafına yayılır. Ancak dua ile, insan Tanrı'nın diğer eserleriyle

bir bütün oluşturur.

Nasıl, profesyonel bir müzisyen de-
ğer kazanmasını pratik çalışmalarına
borçlu ise, ruhu yüksek bir kişi de, erdiği
seviyeyi pratik çalışmalarıyla elde ede-
bilir. Bu da, ettiği dualarla ve Tanrı'nın
ona verdiği kuvveti canlandırmasıyla o-
lur. Dualar Tanrı ile paylaşıldığı için ilâ-
hî kuvvetin harekete geçmesine sebep
olurlar. Bu kuvvet de, ilham ve saadete
dönüşür. O kişi yapacağı işin doğru ola-
cağı tarafa yöneltilir.

Sakin bir kafayla yapılan dualar et-
kilidir. Meditasyon zihnin sakin olma-
sını sağlar; ne kadar faydalı olduğu a-
çıkça görülmektedir. Bundan böyle in-
san, yapılabilecek yanlışları daha önce-
den sezme özelliğine sahip olur ve yan-
lış yapmaktan kaçınır. İşin esası ilâhî-
liğe dayanınca, yani zihin ilâhîlikten na-
sîp alınca, ruhun tekâmülüne büyük yar-
dımı olur. Meditasyon en iyi zihnin terbiye
etme yoludur.

"Her şey iyi güzel ama ne kadar gay-
ret edersem edeyim meditasyonda mu-
vaffak olamıyorum, yani bir türlü zihni-
mi sakinleştiremiyorum." diyenler şu
noktalara dikkat etsinler:

1 - İnanç zayıflığından doğan, "Aca-
ba ne olacak?" gibi sorulara yer vermeyi-
niz.

2 - Bilgisizlikten dolayı içte meyda-
na gelen korku hissini yok ediniz.

3 - Geçmişte yapılan hatalar dola-
yısıyla şuurlarına kaydedilen **günah**
fikri sebebiyle "Ben bu mükâfatı hak
edemem." gibi yanlış düşüncelere sap-
lanmayınız.

MEDITASYON ZİHİN KONTROLÜNÜ GELİŞTİRİR

SAĞLAM kafa sağlam bedende o-
lur. Doğru kararlar da, sağlam kafanın
içindeki beynin sağlıklı fonksiyonlarına
bağlıdır. İradeli bir şuur da bu fonksi-
yonlardan doğar. Şuurun kontrolü de me-
ditasyonlardaki başarıyla ilgilidir.

Meditasyondan gaye, tek şahsın,
ruh gücünü (soul) üniversal ruh gücüyle
(spirit) birleştirmesidir. Ruh bedeni kul-
landığı müddetçe, bedenın sağlıklı, do-
layısıyla şuurun iradeli olması lâzımdır.
Ruhsal enerjinin yedi çakra merkezinde
toplandığını görmüştük. Bu enerjinin
kullanımı ise fiziksel beden tarafından
sınırlanmıştır. Ancak meditasyonla;
ses, ışık ve hareket hâlinde kendini aç-
ığa vurur. Ruh beden olmadığını bilir; bu
idrakiyle bir haz, saadet ve sevinç gibi
duygu yaratımıyla bedeni teskin eder.

Bu yazılardan anlaşıldığı gibi, ba-
şarılı bir meditasyon için okumak yeter-
li olmayıp, öğrenilenleri tatbik etmek
lâzımdır. Bu sebeple meditasyon üze-
rinde biraz daha durmak faydalı ola-
caktır.

Bir sessizlik içinde, sırtınız dik ol-
mak şartıyla rahat bir oturma pozisyo-
nu seçin. Gözleriniz kapalı olarak iki
kaşımızın ortasındaki noktaya bakın.
Bir gayret sarf edip, zihninizin bir şey-
den öteki şeye atlamasını durdurup, bü-
tün dikkatinizi alnın ortasındaki o nok-
tada toplayın. Zamanla bu pratik uygu-
lama, irade kuvvetiyle alışkanlık hâline
gelince, dikkatin toplandığı odak nokta-
sında ne bir şey görülür, ne bir şey işi-
tilir ve ne de çevrede olup bitenden ha-
berdar olunur. Meditasyonun böyle bir
anında şuurla şuurüstünü birleştiren
yol açılır. Yüksek şuur frekansları bey-
nin yüksek ortamdaki atomlarını hare-
kete geçirir, bu da şuurun uyanmasını
sebepler olur ve şuur, şuurüstü frekansıyla
rezonansa girer.

Diğer bir deyişle meditasyon, de-
vamlı yayılan düşünce akımının meyda-
na getirdiği kuvvet alanının kontrol
altına alınmasıdır. Bu da zihnin, geli-
şmesine sebep olarak seçilecek bir obje
üzerine başarıyla yönelebilmesini sağ-
lar. Bunun için şu iki noktaya dikkat et-
melidir.

1 - Zihni, rahatsız edecek lüzumsuz
düşüncelerden arındırma kabiliyetini
geliştirme.

2 - Bütün dikkati bir odak noktasında toplama kabiliyetini geliştirme.

Meditasyon devamınca zihin, meşgul olduğu konuyu zamanla daraltır. Şuuraltının sebep olduğu **sükûneti bozucu adale hareketlerine** sebep olan uyarılar, kıpırdamalar, sonunda kontrol altına alınır ve dikkati bir noktada toplamayı sağlar.

ŞUURALTI TERBİYE EDİLMELİDİR

İLÂHÎ plâni yapan, plâna ait bilgilerini ışınlarının titreşimleriyle yayınlar. Bazı kişilerde ilham olarak kendisini belli eder. Diğer kimselerin ise, bu bilgileri alabilmek için gayret sarf etmeleri, yani meditasyon yapmaları gerekir. Buna devam edenlerin aurası ışınlanır, yüzleri nurlanır, böylelerine Tanrı'yı idrak eden kişiler denir.

Şuurun ilâhî bilgileri kabullenebilmesi için, şartlandırma yoluyla şuuraltına yazılan kayıtların düzeltilmesi lâzımdır; bunun için de şuuraltını terbiye etmek icap eder. Terbiye yahut yetiştirmenin birçok yolları vardır. Bir tanesi

ezber metodu. Bir kelâmın, zihne oturuncaya kadar defalarca tekrarlanması gerekir. Misal:

"Ben, ilâhî saf ışınlarla çevriliyim. Bana sadece iyilik gelir ve benden de iyilik yayınlanır. Bunun için Tanrı'ya şükrediyorum."

Her sabah ve her fırsatta tekrarlanan bu sözler fikrinizde yer eder, tekrarlama bir âdet hâlini alır. Mânâsı gereği, yayınlanan titreşimler, otomatik olarak saf beyaz ışınlarla çevrenizi kuşatır. Karşılaşabileceğiniz günlük problem ve güçlüklerden, çevrenizdeki ışınlar sayesinde etkilenmeyerek sakin kalmanızı sağlar. Zihninizde derhal bir çözüm belirecektir. Auranız da bu ışınlarla ilâhî kaynağa bağlanmış durumdadır. Şuuraltını terbiye etmede güçlük çeken kişiler, bu açıklamalara karşı belki bir direniş gösterebilirler. Onlar bu açıklamaların ruhi tekâmüllerine yardımcı bir varlık tarafından verildiğini düşünmelidirler. Bu gibi düşünceleri takviye edici konferanslara gidin, toplantılara katılın. Daima yeni bilgilere anlayış kapılarınızı açın ve bunun için de imkânlar yaratın.

- BİTİ -

En küçük ayrıntıya varıncaya kadar her yerde
hakkaniyetin egemen olduğu,
faydalı bir davranışın ödölsüz, bir hatanın
cezasız ve bir ıstırabın telâfisiz bırakılmadığı bu
sonsuzlukta varlık kendini yaşayan
her şeye bağlı hissetmektedir.

Léon DENIS

DEV ATALARIMIZ

Alex Roudene'den
Çeviren: İDİL UZEL

Birçok halkın geleneklerinde, atalarının dev olmaları için duyulan bir istek gözlemlenir. Tevrat'ın "Tekvin Bölümü"nde bile, bu çok uzun boylu insanların benzerlerine rastlanıyor. Dev boyutlu iskelet kalıntıları ve bizim küçük boyumuzla bağdaştırılamayacak büyüklükte mezarlar da bulundu. Böylece efsanelerin, masalların, mitolojinin, geleneklerin, hatta folklorun, sadece insanların hayal gücünden kaynaklanmayıp, az çok eski bir gerçeğe dayandıkları kanıtlandı. Bu durumda her şey bizi, bir zamanlar dünyamızda yaşamış olan bu dev insanların varlığına inanmaya yöneltiyor.

(Geçen Sayıdan Devam)

CERMEN DEVLERİ

ODİN'in buzullarla ilgili efsanesi, daha ileride yeniden ele alacağımız, Hoerbiger'in evrenin oluşumuna ilişkin teorileriyle birleşen, onları destekleyen efsanelerden birisidir. Sıcak ülkeyle soğuk ülke arasında önce hiçlik ve dipsiz bir uçurum vardı. Sonra buz, bu boşluğu doldurdu. Fakat Güney rüzgârı bunu eritti ve su damlaları sıvı hâline geçerken ilk canlıya; Dev Ymir'e hayat verdiler. O'ndan nasıl tanrılar, insanlar doğduysa, başka devler de doğdu.

Ymir, bir süre dünyada yalnız yaşadı. Daha sonra hayatın kurucusu, doğurganlığın sembolü, memelerinden dört süt nehri akan süt annesi Audum'la ortaya çıktı. Onun sütünden Buri doğdu. Buri'nin oğlu Bor, yine dev kızı olan ve Ymir'in soyundan gelen Bestla ile evlendi.

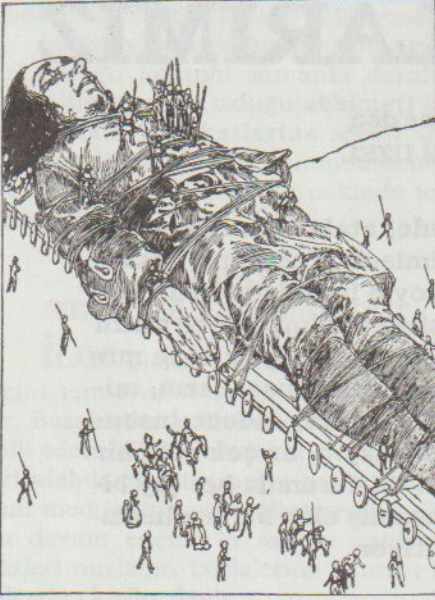
Bu çiftten üç tanrı doğdu. Ve, Odin ve Vili. Bundan böyle tanrılar ve devler, evrenin egemenliği için karşı karşıya ve

savaş hâlinededirler. Devler, buzun oğulları, tanrılar için korku vericiydiler -ve her zaman olacaklardı-. Onlar tarafından öldürülen Dev Ymir'in cesedinden dünya meydana geldi. Cücelere gelince, onlar da aynı cesedin solucanlarından oluşular...

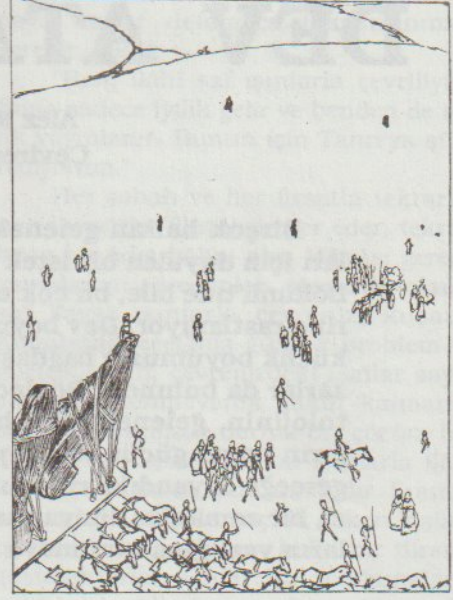
Eski Cermenler'de devlerin, kutsal kitaptakinden çok farklı rolleri ve güçleri olduğunu kabul etmek gerekir; Ymir'in yanında Goliath bile bir cücedir ve devler, küçük insanlarla savaşmak için fazlasıyla soylu bir konumdadırlar...

Fakat onları ruhlar âleminde, insanların hayli yakınında görüyoruz, çünkü doğada her yer bir ruhun barınağıdır.

Büyüklüklerine göre ruhlar ikiye ayrılır; birinci grupta hava perileriyle cüceler, ikincisinde devler yer alır. Bu sonuncular Tanrılar'dan daha aşağı seviyede, daha uğursuz ve (biraz önce okuduğumuz gibi) evrendeki ilk canlılar olduklarına göre, daha eskidirler. Fakat

Çocukluğumuzun baş masalı Güliver...

... Zor durumda.

buzul çağıının hoyratlığını, sertliğini muhafaza etmişlerdir. Böylece doğanın düşmanca güçleri onların barınağı olmuştur; kasırga, fırtına, volkan ya da deprem gibi...

Ve Cermenler'in evrenbilimine göre, bir gün bu uğursuz güçler zafer kazanacaklar, "yakıcı sıcaklık altında" ateş devlerinin efendisi Sart tarafından kasırga, deniz baskını, ateş, deprem, kozmik fırtınadan meydana gelen korkunç bir felâket oluşturulacak, bu tüyler ürpertici fırtınayla kaybolup gidecek olan dünyanın sonu gelecektir. Son buzlaşmadan esinlenmiş acıklı bir evren doğum.

BAYAN BLAVATSKY'NİN DEVLERİ

BAYAN Blavatsky'nin ifadesi -müritleri Teozoflar (1) dışında- pek ciddiye alınmadı ve Dzyan'ın Kitaları isimli gi-

zemli -öyle gizemli ki, Blavatsky'den başka kimse ne okudu ne de gördü- kitabın telepatik okunuşuna dayanan Gizli Öğreti'ye genelde pek değer verilmedi. Okuyucuların merakını gidermek için, bu yarı şarlatan, yarı falcı kadının, geçmişin devleri hakkında neler yazdığını aktaracağım.

İlk insanlar devdiler, fakat vücutlarına nispetle çok hafiftiler, çünkü bunlar "eterik-hafif" bir ırktandılar.

"Musa'dan evvel -Yahudiler'den kırk bin yıl önce- nesli tükenen gerçekten dev ırklar, kutsal kitabın sözünü ettiği devlerin ataları, bir Og'dan ya da bir Goliath'tan çok daha uzun boyluydular; ve 400 bin yıl önce bize göre onlar, Liliputlular (2) ile karşılaştırılan Brobdignac adamları gibiydiler. Orta çağların Atlantlar'ı birer canavardılar.

Yunanlılar gibi Bn. Blav. de devleri iyi ve kötü olarak ayırıyor ve iyilerin

(1) Teozof: Tanrı'ya ermişliği ülkü edinen, sihir ve büyücülükle karışmış gizemcilik.

(2) Liliputlular: Güliver'in ilk gezisinde gittiği hayali ülkenin insanları.

Bu heykellerin modelleri cüce olamaz ya!

üzerinde duruyor. "Teolojinin savunduğu gibi, Büyük Tufan'dan önceki devlerin tümü kötü değildiler. Bu eski günlerde iyi devler de vardı ve bunlar efsane kahramanı değildiler. Briaros ve Orion'la alay etmek isteyenler, Carnac'ı ya da Stonehenge'i görmekten, hatta onlar hakkında konuşmaktan kaçınmalıydılar." Çünkü onlar megalit (1) anıtların yaratıcısıydılar; fazlasıyla savunulabilir ve çoğunlukla savunulmuş bir fikir! Ve Bn. Blav. sözüne devam ediyor: "Bu dev boyutlu heykellerin taş taş üzerine konularak, iskeleler yardımıyla yapıldıklarına inanmamız için hiç bir neden yoktur. (Bunlar, çoğunlukla Paskalya Adası'nda olduğu gibi, tek parça taştan yapılmışlardır!) Sadece kendileriyle aynı boya sahip devler tarafından yapılmış olabilirler, aksi takdirde hiç var olamazlardı." Hayır, bu mümkündür; "gelişmiş" bir teknolojiye sahip, dünyaya ait ya da dünya dışı bir

insanlığın veya büyücü Merlin gibi Stonehenge'in devasa taşlarının yerlerini basit sihirli sözcükler söyleyerek değiştirebilecek güce sahip, doğa üstü yeteneklerle donatılmış bir insanlığın varlığını kabul ederek...

MEKSİKA'DAN MALEKULA'YA

DÜNYA turumuza Meksika'da, bin yıl önceki Toltekler'in yurdunda bir mola vererek devam edelim. Bir zamanlar Mayalar'ın yapmış olduğu gibi, onlar da dünya tarihini dört bölüme ayırıyorlar. Bu bölümlerden ikincisi, devlerin yaşadığı bir dünyaya tanıklık eder. Bir sonrakinde, ikinci bölümde acıklı bir sona hedef olan devlerin depremlerden sonra hayatta kalanları, normal boylu insanlar olan Xicanlancalar ve Olmekler tarafından öldürülürler.

Dördüncü bölüm bizimkidir, fakat artık hiç dev kalmamıştır...

Uygar, iyilik sever, ünlü Tanrı Quetzalcoatl'a gelince, O, geldiği gibi -doğuya, yani beyaz teni, sarı saçları, mavi

(1) Megalit: Tarih öncesi büyük, yontulmuş taşlardan yapılmış anıt.

gözleriyle, ait olduğu sanılan, Atlantis'e ya da eski kıtaya- gitti. O da bir dev, iyi bir devdi!

Bu dünya tarihinin bir bölümü, Tufan dalgalarına maruz kalan Dev Xelhua ve altı erkek kardeşini sahneye çıkarır. Bunlar yüksek bir dağın zirvesine çıkarak canlarını kurtarırlar. Xelhua bu mutlu olayı hep anımsamak ve yeniden ihtiyaç duyulan bir sığınağa sahip olabilmek için, gökyüzüne dek uzanacak bir kulenin inşasına girişir. Fakat bu kibirli istek nedeniyle gücenen Tanrılar, Xelhua'nın kulesine yıldırımlar yağdırırlar.

Bizim Ortadoğu'nun kutsal kitabında olduğu gibi, Tufan ve Babil Kulesi; aynı efsanelerin her yerde bulunması, onların doğru olma şanslarını artırıyor. Öyleyse neden, devler de insan-

lar tarafından hatırlanan varlıklar olmasınlar?

Pasifliği geçelim ve Yeni Gine'nin güneydoğusunda -aynı zamanda doktor olan- ırk bilimci John Layard'ın, bundan 35 yıl önce kitap hâline getirdiği ilginç deneylerini yaptığı yer olan Malekula Takımadaları'nda duralım. Papu soyundan gelen ve bu takımadaların halkını oluşturan yerliler, bugün de büyük, yekpare taşlar dikmeye ve bunları insan biçiminde yontmaya devam ediyorlar. Doğal olarak bu, ilkel ve kaba bir kültüre sahip olan yerliler için çok zor bir iş. Bu devasa heykellerin (Dikilmesi için yapılan güç çalışmalar sırasında kırılarak üç parçaya ayrılan bunlardan birisi, tam on metre yüksekliğindeydi!) atalarını temsil ettikleri kabul ediliyor.

(INCONNU, No. 33)

DEYİŞLER

• Macit Aray •

Gönlündeki putları yık
Ara, gerçek Tanrı'yı bul.
Hac dönüşü sakal, bıyık
İç i değiştirmez oğul...

✽

Nasıl geldinse dünyaya
Gidersin baş açık, yaya.
Şöhret, kılık, rütbe, paye
İle olmaz Hakk'a vusul.

✽

Kimi üne; kimi mala;
Her kişi bir çeşit köle,
Tutsak oldukça kul, kula;
Olamadı Tanrı'ya kul.

✽

Yağız Abdal, sözüm açık
Hak yoluna gönülle çık
Bu gövdenin aslı balçık
Sağken öl, ölümden kurtul.

Akıl kavrayıştan yoksun
Tanrı varlığına dair
İki nitelik bulursun
Mutlak bilgi, mutlak hayır..

✽

Yaratmaktır mutlak bilgi
Bilmek değildir bizimki
Düşünmeden sonu ilki
Gel de varla yoğu ayır.

✽

Söyle aslını ışığın
Nasılını canlılığın
Bilinmezler yığın, yığın
Ne evet vardır, ne hayır.

✽

Yağız Abdal bu mu hayat?
Kalmadı toplumda bir tat
Elâlemi çileye at
Kendi kör nefsini kayır!

OKÜLTİZM

Halûk ÖZDEN

DÜNYA ve IRKLAR

DÜNYA üzerinde yaşamakta olan insanların, başlıca dört ana ırka ait olduklarını biliriz. Çağlar boyunca, bu dört ana ırkın birbirleriyle olan ilişkileri neticesinde melez ırklar ortaya çıkmıştır. Bunu da bilmekteyiz. Dört ana ırkımızın kökenleri çok eskilere uzanmaktadır; her birinin kendine ait bir cilt rengi vardır ve dünyamız üzerindeki bir kıtanın temsilcisidir, yani esas itibarıyla o kıtanın insanıdır, o kıtaya aittir.

Dünya üzerinde bulunan her bir kıta, kendi minerallerini, kendi bitkilerini, kendi hayvanlarını ve kendi insan ırkını meydana getirmiştir. Okültizm'e göre, her kıtanın tekâmül yasaları aynı anda gerçekleşmiş olmayıp, birbirini takip eder şekilde meydana gelmiştir. Kıtaların gelişmelerinin birbiri ardı sıra, yani âdeta nöbetleşe bir şekilde gerçekleşmiş olmasına bağlı olarak da, dört ana ırkımızdan her biri, sırasıyla dünyanın hâkimi olmuş ve diğer ırkları yönetmiştir. Irklardan birinin tam bir hâkimiyeti hüküm sürdüğü sırada, diğerleri ya kaybolmaya yüz tutmuş bir hâlde, ya da giderek gelişmeye başlamış bir durumda olmuşlardır.

Evrensel yasalar tüm plânlarda aynı olduklarına göre, günümüzde birbirleriyle hayli karışmış durumda bulunan bu ırkların ne olduklarını daha iyi anlayabilmek maksadıyla, bir dünya kıtasının ne olduğunu anlamaya çalışmak yeterli olabilecektir.

Okültizm'e göre, Evren'in oluşumunu tek ve aynı bir yasa yönetmektedir: Buna, Yunan kökenli bir kelime olan **Kozmos** adı verilmektedir.

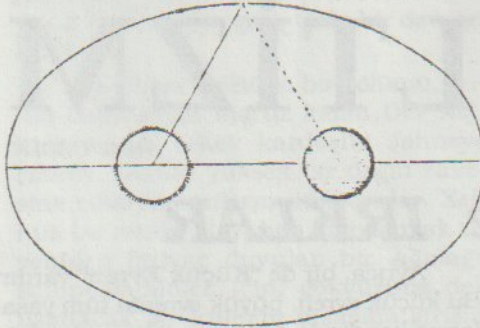
Ayrıca, bir de "**Küçük Evren**" vardır. Bu küçük evren, büyük evrenin tüm yasalarını kendinde özümsemiştir ve bu küçük evren bizlere "analoji" (*) vasıtasıyla tüm genel yasaları tanıma imkânı sunmaktadır. Bu küçük evren ya da Mikrokozmos, "**İnsan**"dır.

Büyük evrenin âdeta bir özeti gibi olan, onun suretinde olan insanın yanı sıra, bunun aslını oluşturan makrokozmos, yani **Büyük Evren**'imiz vardır.

Büyük evren, yani makrokozmos da bir bedendir. Güneşler bu bedenün merkezî organlarını, gezegenler ise hücrelerini oluşturmaktadırlar. Okültistlere göre bu büyük beden, dolaşım hâlinde bulunan ilâhî ya da astral güçlerin taşıyıcısıdır. Her bir güneş (organ), beraberindeki gezegenler (hücreler) ile birlikte, büyük bedenün (makrokozmos) kalbi olarak nitelendirilebilecek bir merkezin çevresinde dönmektedir. Büyük kozmosun her organik sisteminde, yani her güneş sistemindeki faal durumda bulunan güneş, kendine ait gezegenlerin, içinde hareket etmekte oldukları elipsin iki kutbundan birini işgal etmektedir. Diğer kutupta ise, seyyalevi ya da esirî olarak nitelendirilebilecek bir madde yığını vardır: Bu, her sistemde mevcut bulunan "**Kara Güneş**"tir; beraberinde kendisi gibi esirî hâlde bulunan gezegenler vardır ve bunlar, hâlen faal olan güneş söndüğü zaman ışımaya başlayacaklardır.

Bu şekilde, her sistem içinde denge sağlanmış olmaktadır. Her güneş sisteminde (organda) böylece, biri uyku hâlinde, diğeri de faal hâlde bulunan iki kısım mevcuttur. Bir uyanıklık ve bir uyku

(*) : Benzetme.

Beyaz Güneş ve Kara Güneş (Elipsin iki kutbu)

devresinin ikisi bir bütün oluşturur. Bu iki kozmik safhanın bütününe, Hint metafiziğinde **KALPA** adı verilir. Bir **KALPA** iki safhadan oluşur: **PRALAYA** ya da uyku safhası (kara güneş) ve **MANVANTARA**, ya da uyanıklık safhası (beyaz, faal güneş). Milyarlarca yıldan oluşan dönemlerle, uyumakta olan uyanır ve diğeri uykuya dalar şeklinde izah edilmektedir. Bu yasa her gezegen için de aynıdır.

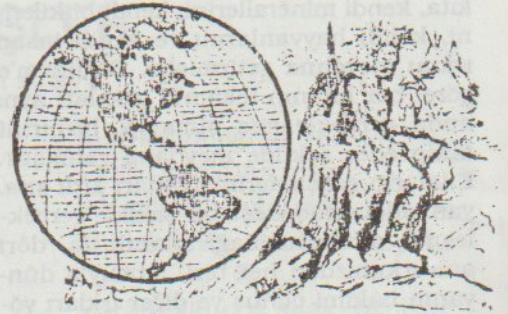
Kara güneş ışımaya başladığında, beyaz güneşte bulunan ve henüz tam tekâmül etmemiş olan unsurları sinesine alır ve bunların tekâmülünü tamamlar.

Biz kendi dünyamıza bakalım: Dünyanın bir sağ tarafı, bir de sol tarafı vardır ve bunların tekâmülleri birbirini izleyecektir. Aynı şekilde, gündüz ve gece de birbirini takip etmektedir; bir bölgede aynı anda mevcut oldukları görülmemiştir. Dünyanın bir yarısı güneş tarafından aydınlatılmakta iken, diğer yarısı karanlıktadır ve bu iş karşılıklı olarak sürer gider.

Bu yasayı göz ardı etmenin ve örneğin Asya Kitası'nda geçerli olacak yasaları aynı anda Avrupa Kitası'na uyarlamaya çalışmanın boş bir gayret olduğu ifade edilir. Zira güneşin bu iki kıtayı aydınlatış sırası dahi bizlere göstermektedir ki, bu kıtalarda geçerli olan yasalar öz itibarıyla aynı olmakla birlikte, uygulanış bakımından birbiri ardındandır, sıraya tabidir.

Okültistlere göre bir kara güneş ışımaya başladığında, beyaz güneş sönmektedir. Aynı şekilde de dünya üzerindeki bir yarımkürede bir kıta güneş vazifesi görmeye, yani ışımaya ve diğerlerinin yöneticisi durumuna gelmeye başlarsa, bunun karşı yarımküresindeki bir kıta da söner, yani batır ya da adeta bir uydu hâline gelir.

Tradisyona göre, günümüzde Pasifik olarak adlandırılan bölgede büyük Lemurya Kitası bulunuyordu. O sıralarda Atlantik'te sadece birkaç ada vardı ve Lemurya Irkı dünyanın güneşi ya da idarecisi durumundaydı. Daha sonra devrelere bağlı olarak birbiri ardı sıra gelen tufanlarla Lemurya sulara gömüldü ve yerinde sadece birçok küçük ada kaldı. O esnada da Atlantik'te yeni bir kıta oluştu. Bu yeni ve kırmızı renkte derisi olan insanlarla kaynaklı kıtaya

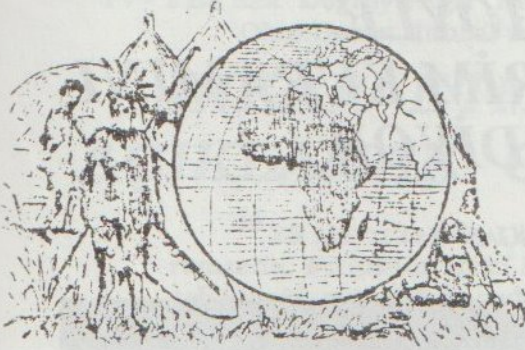

Kızıl Irk

Atlantis adı verilmektedir. Bu kıta neredeyse tüm Atlantik Okyanusu'nu kaplıyordu ve o sırada, günümüzde Avrupa ve Amerika denen kıtaların yerinde bazı adalar mevcuttu.

Yunan mitolojisinde pek çok değişimler yapılan bu Atlantis Kitası'nın insanları, yani Atlantlılar, dünyanın pek çok bölgesini koloni hâline getirmişlerdi. Örneğin, Mısır eski bir Atlant kolonisiydi.

M.Ö. 10.000 yıllarına doğru muazzam bir tufanla, Atlantis sulara gömüldü ve Avrupa tam mânâsıyla belirdi. Bu

Siyah Irk

dönemde, Afrika Kıtası'nın yerlisi olan siyahlar dünyanın hâkimiyetini ele aldılar; devasa ve taştan yapılmış binalardan kurulu şehirler oluşturdular. O sıralarda Beyaz Irk, Siyah Irk tarafından yapılaşmada kullanılıyor ve çoğunlukla da Avrupa'nın ormanlarında yaşıyordu. Dünyanın hâkimiyeti, beyazların önderi **Rama** tarafından, son darbesi Hindistan'da indirilmek suretiyle Beyaz Irk'ın eline geçti. Ramayana destanı bunu anlatır.

Beyaz Irk

Böylece Avrupa dünyanın güneş kıtası durumuna geldi ve Asya ile Afrika da onun uyduları oldular. Amerika da, Güney Amerika ile ve uydusu durumunda kabul edilebilecek olan Avustralya ile birlikte kara güneş durumuna geldi.

Her dünya kıtası böylece, diğer kıtaların güneşi olma rolünü sıra ile oynamaktadır. Bünyesinde barındırdığı ırk, uygarlık alanında birbiri ardı sıra yük-

selmeler ve alçalmalar göstermekte, o esnada ise diğer kıtalarda değişik bir tekâmül süreci gerçekleşmektedir.

Her bir ırk, diğerlerine, kendi şahsî tekâmülünün ürünü sunmaktadır. Her bir ırk için bir taş devri, bir demir devri, bir bronz devri ve bir çelik devri olmuştur. Ama dünya üzerindeki kıtaların ve buralarda yaşayan ırkların aynı anda aynı tekâmül süreçlerinden geçtiklerini söylemek yanlış olacaktır.

Şunu tekrar belirtebiliriz ki, her kıtanın kendisine ait bir ırkı vardır ve bu ırkın rengi ve formları özellikler göstermektedir. Yine her kıta, diğer kıtalardan gelen ve farklı ırklardan olan insanlar üzerinde etkide bulunmaktadır. Örneğin, Sarı Irk'ın vatani olan Asya, diğer ırklardan olan göçmenlerin derisini sarartmakta; Beyazlar'ın vatani olan Avrupa diğer ırkları beyazlaştırmakta; Siyahlar'ın ülkesi Afrika, yaban-

Sarı Irk

cıların cildini karartmaktadır. Kızıl Irk'ın vatani olan Amerika'nın ise, buraya göç etmiş olanların çene yapısına etkide bulunduğu belirtilmektedir.

Değişkenlik göstermeyen bir husus varsa, o da insanın hangi ırka ait olursa olsun ve nerede yaşarsa yaşasın, "insan" olduğu ve yüce bir varlık olduğu gerçeğidir.

(Kaynak: PAPUS)

FRED HOYLE DARWIN'İN EVRİM KURAMINI REDDEDİYOR

* Carl SAGAN *

BİLİMSEL hizmetleri dolayısıyla Kraliçe tarafından "Sir" ünvanı ile ödüllendirilen, İngiltere'nin önde gelen astrofizikçilerinden biri olan Prof. Fred Hoyle, Manchester'de öğretim görevlisi, Kaliforniya Caltec Enstitüsü'nde de konuk öğretim üyesidir. Bunun yanısıra Mount Palomar ve Mount Wilson gözlem merkezlerinde de çalışmaktadır. Hoyle, Genel İzafiyet Kuramı'nın denklemlerinin değiştirilmesi yolu ile, sürekli maddesel durumu içeren homojen ve izotrop bir evren modelini geliştirmiştir.

Hoyle, uzun zamandan beri, yaşamın, kuyruklu yıldız türü bir yoldan, uzaydan geldiğini savunmaktadır. 1981 yılı Ocak ayında bu konuda daha da ileri giderek, Darwin'in, yaşamın rastlantısal biçimde meydana geldiğine ilişkin kuramına da bir soru işareti getirmiştir.

**YAŞAM
ZEKİ BİR PLÂN TARAFINDAN
BİLİNÇLİ OLARAK
OLUŞTURULMUŞTUR**

PROFESÖR Hoyle'a göre, insan, kozmolojik ölçekte çevresel bir felâketle karşı karşıya kalan eski bir "zekâ"nın, yeniden ortaya çıkışıdır. Bu zekâ, deyim yerindeyse, bir çeşit yapısal kutular üreterek, temel bünyesevî özlerini evrenin dört bir yanına yaymıştır. Yine Hoyle'un tezine bakılacak olursa, bu söz konusu yapısal kutularda, yaşamın meydana gelebilmesi için gereken tüm biyolojik temel maddeler mevcut bulunmaktadır. Söz konusu yapısal kutucuklar dünya atmosferine girişle birlikte, aradıkları uygun ortamı bulmuşlar, daha ötesi, birtakım genetik maddeler tarafından da uyarılarak harekete geçmişlerdir.

Devamı S. 46'da

TV - 1 Bu Kez "Doğruyu Eğri" Yansıttı. Oysa Bilimsel Bir Yaklaşımla,
Olup Duran Ruhsal ve Parapsikolojik Olayları:

İNKÂR ETMEK YERİNE, AÇIKLAMAK GEREKMEZ Mİ?

“23 Mayıs'ta, TV-1'in 'Eğrisiyle Doğrusuyla' programında, Filipinler'deki kansız ameliyatlar, falcılık, telekinezi, ruh çağırma vb. gibi konular işlendi. Soruları yanıtlamakla görevlendirilen Sayın Metin AND, yaşanıp duran Ruhsal ve Psikolojik olayları açıklamak yerine, bunların tümünü inkâr etti ve hilekârların oyunu olarak niteledi. Oysa, çoğu genç olan bir stüdyo dolusu konuk, açıklanmasını bekledikleri bu gibi pek çok olay yaşamışlardı. Ne yazık ki, zihinlerindeki sorulara yanıt bulamadılar. O insanların ruhsal konulardaki bilgi ve görüşünün sayın danışmandan (!) üstün olduğunu gözlemledik.

Ruh ve Madde'nin geniş açıklamalarıyla beraber bu programın özetini geçen sayı vermeye başlamıştık; bu sayıda konuyu noktalıyoruz.”

(Geçen Sayıdan Devam)

S. : Ben ruh çağırma seansına katıldım. Fincan kendiliğinden hareket ediyordu. Bu nasıl oluyor?

M.A. : Fincanı oradakilerden biri itiyor. Olmaz böyle şey. Bazı medyomlar da masa kaldırıyorlar güya. Çoğunun hilesi yakalandı.

R.M. : Bedenli varlıklarla bedensiz varlıklar arasında ilişki, açık veya gizli hep vardır. Konuya önce, medyom ve medyomlukla girelim. Kimdir medyom?

Medyom:

"Bedensiz varlıklarla ruhsal bağlantı kurup, insanlarla ruhlar arasında iletişim yapılabilmesini sağlayan, hassas yapılı, özel yeteneklere sahip kimse. Genel olarak, ruhsal varlıklardan etki alabilen herkes medyomdur. Buna göre, her bedenli varlık ruhsal etkilere açık bir durumda olduğu için, herkes genel anlamda medyomdur.

Medyomluk çeşitlidir. Başlıca iki kısma ayrılır:

- 1 - Fizik medyomluk.
- 2 - Zihni medyomluk.

Fizik medyomluk: Darbeci, telekinetik, ışık, direkt ses, apor, materyalizasyon (ektoplazmik), ruhsal fotoğrafçılık, levitasyon, mulajçılık, tekinsiz ev, bir kısım dedublüman vs.

Zihni medyomluk: Görücü, durugörü, duruşıtir, sezgisel, bedenlenme, yazıcı, çizici, psikometr, içsel, darbeci, şifacı, telepat, önceden bilici, radyestezist vs.

Medyomluk, her devirde ve her toplumda, gizli veya aşikâr olarak mevcut olmuştur. Medyomlar, İdareci Ruhsal Plânlar'ın tekâmülle ilgili işlerinin yürütülmesinde vasıtalık etmiş görevli kimselerdir. (*) "

Medyomluk olayının gerçekliği deneylerle kanıtlanmıştır. Bu kanıtsal deney "Çapraz Haberleşme" adını alır.

" Bu deney, medyomluk olayının ve ruhlar ile haberleşmenin gerçekliğini yazı denemeleri ile ortaya koymaktadır. Bununla her türlü parapsikolojik olguda bedensiz varlıkların açık ve gizli etkilerinin bulunduğu tamamen ortaya konulmuştur. Bu usulle elde edilen neticeler ne telepati ve ne de durugörü ile açıklanamazlar. Bu olayda, rehber ruh, birbirinden ayrı yerlerde bulunan birçok medyomlara, bir anda, bir konunun çeşitli cümle ve fikirlerini yazdırmaktadır. Medyomlar, bağımsız bir şekilde, otomatik olarak yazarlar ve birbirlerinden uzaktadırlar; bazen ne olduğunu anlamazlar. Keza, başlangıçta, izlenen haberleşmenin ne tabiatta olduğunu bile bilmezler.

Çapraz haberleşme ilk defa İngiltere Psikik Araştırmalar Derneği (S.P.R.) tarafından yapılmıştır. Aynı ayı medyomlara dikte ettirilen sözler tek başlarına bir şey ifade etmezler, ancak, bir araya gelince anlamlı bir durum alırlar. Bedensiz varlık her bir medyomla ayrı ayrı irtibattadır. Medyomlar arasında telepati söz konusu olmaz; çünkü yazılan sözler ve fikirler birbirinden farklıdır. (*)"

Ruhlarla insanlar arasındaki ilk iletişim "Darbeler" ile (Raps'ler) başlamıştır.

Darbeler:

"Fiziki celselerde masanın üzerinde, duvarlarda, tavan ve diğer eşyalar üzerinde duyulan sesler. Bu sesler, kâh sert ve tiz, kâh sert ve tok ve bazen de içten ve derinden derine duyulur. Muhakkak ruhların meydana getirdiğini iddia edemeyiz. Çoğunluk fiziki kabiliyette olan medyomların kendi psikik enerjilerini yerel olarak yoğunlaştırmalarından doğar. Genellikle fiziksel medyomluğun ilk belirtisidir. (*)"

Bu darbeleri çıkararak bedensiz varlıklara Darbeci Ruhlar denir.

"Darbeci terimi, kendi varlığını insanlara ispat etmek için eşya üzerinde çeşitli tonlarda sesler çıkartarak ruhlarla verilen bir sıfattır. Bu ruhlar genel sınıflamada, geri varlıklar denilen bölüme girerler.

Her ne kadar varlıklar cevher itibarıyla asil ve lekesiz ise de, bilgi ve görgü bakımından sonsuz derecede bir sınıflanma meydana getirirler. Bu yüzden geri sayılan varlıklar, bedensizken, bedenlere etki etmek üzere çeşitli yollar kullanırlar. Kaba etkiler maddi etkilerle en iyi şekilde uyuşabildiğinden, bu geri varlıklar kendilerini kaba fiziki sesle belli etmektedirler. Tekinsiz ev olaylarında duyulan seslerin bir kısmı bu türdendir. (*)"

Bedenli varlıklarla (insanlarla) bedensiz varlıklar (ruhlar) arasındaki darbeli iletişim "Tiptoloji" adını alır.

"Türkçeye de teknik bir terim olarak yerleşmiş olan tiptoloji, ruhların darbeler vasıtasıyla haberleşmelerini ifade eder. Tiptoloji birçok kısımlara ayrılır:

a) Hareketle tiptoloji: Darbeler, hareket eden herhangi bir obje vasıtasıyla sağlanır. Meselâ, masanın bir ayağının kalkarak zemine vurma şeklinde. Bu şekilde 'evet - hayır' gibi pek basit bir kod sistemi tespit edilir. Sorulara, ancak evet - hayır cevabı alınır. Celse idarecisi sorularını bu tarza göre düzenlemelidir.

b) İçsel yahut pasif tiptoloji: Darbeler, eşyanın kalkarak zemine vurma şeklinde değil, aksine, hareketsiz hâlde bulunan eş-

yanın içinden duyulur. Kulak bunu ayırt edebilir. Bazen bu içsel tiptoloji, medyomun hareketli bir uzvunun bir masa üzerine vurma-sı, hatta bütün bedeninde 'tik' tarzında irkilmelerin oluşmasıyla gözükabilir.

c) Alfabeyle tiptoloji: Darbe sayıları, alfabe sırasına göre, her bir harfe tekabül edecek tarzdadır. Meselâ, A harfi için bir darbe; B harfi için iki darbe...

Tiptoloji, ilkel diyebileceğimiz bir irtibat şeklidir. Medyomun fiziki kabiliyetine dayanır. Usta bir deneycinin elinde fantomatik celselere kadar gelişebilir. Bu yolu, mümkün olduğu kadar iyi yönetmelidir. (*)"

Ruhlarla iletişim kurmanın bir diğer yolu, "Otomatik Yazı" yöntemidir.

"Diğer isimleri psikografi veya yazıcı medyomluk olan bu psikik olayda, ruhların etkileri altına giren medyomun kolu, bir kalem ve kâğıt vasıtasıyla, otomatikman tebliğler alır. Bu hâl bazen, medyoma düşünce aktarımı tarzında olur; aynı anda medyomdan gelen fikirleri yazmasıyla gerçekleşir.

Doğrudan psikografi: Medyom, bir mektup yazıyormuş gibi kalemi elinde tutar ve koluna gelen etkilere kendini bırakır.

Dolaylı psikografi: Ele, yazma işleminde yardımcı bir işlevi olan herhangi bir eşya, kalem yerine ya da kalemlerle birlikte kullanılır: Sepet, arduvaz, plançeta vs. gibi.

Örneğin; kalem elde tutulmak yerine bir sepete konur ve medyom sepeti tutar. Bu sepetle, sepet içindeki kâğıt üzerine kalemin yazı yazdığı görülür. Bazen de kalem, medyom temas etmeksizin, kendiliğinden diki- lir ve ruhsal tebliğler yazar.

Otomatik yazı medyomluğunda, irtibata geçen varlığın kendi yazı karakteri görülür. Aynı medyomun çok çeşitli yazı karakterleri gösteren tebliğler aldığı bilinir. Bu yazıların niteliği, medyomun yazısından çok farklıdır. Bu çeşit medyomluğa, otomatik resim yapanlar da girer. Bunlar desenci medyomlar ismini alırlar. Medyom, hiç bilmediği dilde de yazı yazabilir. (*)"

Bir diğer iletişim ya da irtibat tarzı da, "Doğrudan Ses" yöntemidir.

"Bu irtibat tarzı gerçekten çok dikkat çekici ve ikna edicidir. Bedensiz bir varlık böyle bir durum meydana getirirken, öncelikle, medyomun bazı kudret ve maddelerinden yararlanır. Bu kudret ve madde: Medyomun kendi etrafında yarattığı, psikik düzende 'dinamik ahenk' ve gene bu ahenkten dolayı bedeninden çıkan 'buharimsı ektooplazma'dır.

Dinamik ahenk, hazirunun ve kozmik âlemin, o muhitte müşterek bir amaç etrafında toplanmak üzere, psikik bir küre mey-

Devamı S. 46'da

Çocuklara Öyküler

Sunan: Yavuz KESKİN

MİNİK FARE

ÜNLERDEN bir gün minik bir farecik, annesinin öğütlerini hiçe saymış ve yakından incelemek niyetiyle kurulu bir fare kapanının yanına yaklaşmış; etrafında dolaşırken bir taraftan da kendi kendine şöyle demeye başlamış:

"Evet, bunun kurulu bir fare kapanı olduğunu biliyorum, onun için ona dokunmayacağım; istediğim sadece içindeki o nefis peynir parçasını yakından doyasıya koklamak."

Yavaş yavaş peynire yaklaşmış; yaklaştıkça peynir kokusu daha bir başını döndürmeye başlamış. Sonunda dayanılmaz peyniri dişleyivermiş. Ama aynı anda da kurulu kapak düşmüş ve minik farecik kendini birden tel parmaklıkların gerisinde buluvermiş. Kurtulmak için çok çırpınmış, ama bir yararı olmamış.

Geri düzeyli tutkularının tutsağı durumuna düşmüş bulunan insanlar da, tıpkı bu farecik gibi, tehlikelerden, onları bilip tanıdıkları hâlde bir türlü kaçınmazlar, çünkü onların işleri güçleri tutkularını tatmin etmektir: Tutkuları da onları nerelere sürüklemes ki! Sevgili çocuklar ve gençler, kendimizi kesin ve sert bir disiplin altına sokmaya bakalım. Bir fidana nasıl dilediğimiz biçimi verebiliyorsak ve onu istediğimiz tarafa yönlendirebiliyorsak manevî varlığımızın eğilimlerini de bir düzen altına pekâlâ alabiliriz. Bu çabaya, henüz birer fidan iken girişiniz; sakın sonraya bırakmayınız, çünkü kalın gövdeli ve sert kabuklu birer kart ağaç olunca bu işi başarıma şansınız çok aşağılara düşer.

HEP BANA DİYENİN SONU

KOMŞU köyde tertiplenmiş olan panayırı görmek üzere yola çıkmış bulunan iki köylü bir koruluğun yanından geçmekteydi. Önde yürüyenin gözüne birden yerde yatmakta olan koca bir torba dolusu altın takılmış ve adam da heyecanla üzerine atılmıştı. Tam saymaya başladığı anda yol arkadaşı, sevincini şu sözlerle dile getirmişti:

– Bugün şansımız pek yaver gidiyor!

– Doğru konuş, arkadaş; bizim değil, benim şansım yaver gidiyor; çünkü tor-

bayı ben buldum.

Bunun üzerine adamcağız susmuş, şanslı yol arkadaşının altınları sayışını ve hayal kuruşunu seyre dalmıştı. Ama ne var ki tam o anda korudaki çalıların arasından zebellâ gibi iki haydut zuhur etmiş ve köylülerin üzerine doğru koşmaya başlamışlardı. Korkuya kapılmış olan para canlısı köylünün dudaklarından şu sözler dökülürmüşti;

- Eyvah! Hapı yuttuk!

Bunun üzerine diğer köylü, taşı gediğine koymakta gecikmemiş ve paragöz arkadaşına şöyle hitap etmişti:

- Doğru konuş , arkadaş; biz değil, sen hapı yuttun; çünkü torba sende!

Ardından da, şanslı(!) yol arkadaşını iki haydutla baş başa bırakarak olanca gücüyle koşup gözden kayboluvermişti. Gerçi öteki de koşmaya başlamıştı, ama torbanın ağırlığı nedeniyle hızlı koşamadığı için az sonra haydutların eline düşüvermişti. Dört başı mamur bir dayak ziyafetinin ardından haydutlar altınlarla yetinmeyip ayrıca adamın sırtındaki ceket ile ayağındaki pantolonu bile almışlar ve onu, don gömlek ortada bırakmışlardı.

Bolluk içindeyken kendinden başkasını düşünmeyene, dara düştüğü vakit kim yardım eder ki?

ÇIKIYOR

BATIK ÜLKE MU

Hans Stephan SANTESSON

Fiyatı: 10.000 TL

TUFAN ÖNCESİ "ATLANTİS"

Edgar CAYCE

Fiyatı: 10.000 TL

ÇIKTI

EBEDİ OLAN RUHTUR

Léon DENIS

Fiyatı: 15.000 TL.

TV 2'de TEKRARDOĞUŞ

18 Ağustos 1989 Cuma gecesi 21.35'te TV 2'de Erol ALAÇAM'ın hazırladığı Lâmi SESAR ile Müveddet ANTER'in sundukları "Program"da Tekrardoğuş konusu ele alındı. Kı-saca gösterilen üç tekrardoğuş vakasının ardından yapılan tartışmaya Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Der-neği adına Başkanımız Ergün ARIKDAL, Prof. Dr. Ayhan SON-GAR, Prof. Dr. Özcan KÖKNEL, Doç. Dr. Mahmut KAYA ve Ata NİRUN katıldılar.

TV 2'de tekrardoğuş tartışılıyor.

Müveddet ANTER: Merhaba, progra-ma hoş geldiniz.

Lâmi SESAR: Bir iddia vardır. İddia sahipleri ya da o iddiayı benimseyenler derler ki; falanca kişi ölmüştür, evet ölmesine ölmüştür ama onun ruhu daha sonra yeni doğan bir başka insanoğlunun bedenine geçmiştir.

M.A.: Öyle ki çocuk, çocuk olmasına çocuktur, ne var ki belleğinde hâlâ taze-liğini koruyan birtakım anılar vardır.

L.S.: O küçük çocuk, çevresinde ilk

kez gördüğü yerleri ya da karşılaştığı olay-ları hiç yadırgamaz. Eliyle koymuş gibi bu-lur. Ya da birtakım anılardan söz eder ki, tam üzerine basmıştır. Bütün büyüklerinin ağızları hayretten açık kalır.

M.A.: Bu tür iddialara, söylentilere, nedeni bilimsel olarak tamı tamına saptama-mamıştır ama, özellikle Adana, İskenderun ve Hatay yörelerinde rastlanır daha çok.

L.S.: Program ekibi bu yörede ilk kez Suat HAYRİBOĞAN ile görüştü. Suat HAY-

Önceki hayatında Avni DAĞYIKAN olarak yaşayan Suat HAYRİBOĞAN mezarı başında

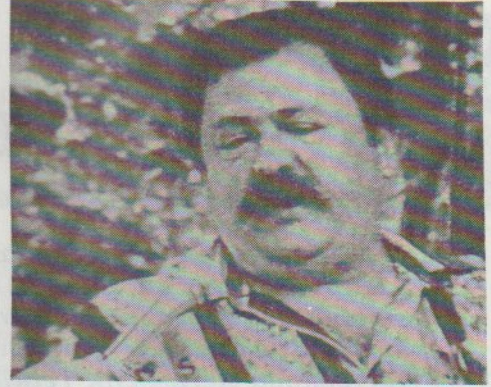
RİBOĞAN, bundan önceki yaşamında, dört çocuklu bir aile babası olduğunu öne sürüyordu:

Suat HAYRİBOĞAN: Şimdi, önceki hayatım, bir aile babasıyım, dört tane çocuğum ve 30 yaşlarındayım. Daha çok çiftçilikle ve ziraatle ilgileniyordum. Ağaç aşıları, efendim şu gördüğünüz sepet örme işi, birçok işi yapıyordum. İşte, olayı benim çözmemde, en büyük yardımcı olan öbür hayattaki tanıdığım, yani hala diye hitap ettiğim kadını görmeye başlıyorum.

M.A.: Evet, Suat HAYRİBOĞAN, bundan önceki yaşamında çocuklarından birinin adının Ali DAĞYIKAN olduğunu ileri sürüyordu. Peki, şu anda yetişkin bir erkek olan Ali DAĞYIKAN bu konuda neler

Daha önceki hayatında 23 yaşında bir kazada öldü. Ama TV 2 bu açık ve kesin vakayı çok kısa kesti. İsim bile belirtmedi.

Daha önce Mustafa KARINCAOĞLU olarak yaşayan Selahattin KOZAEKEN

söylüyordu.

Ali DAĞYIKAN: Suat'ı bir hafta sonunda bize getirdiler. Ana yoldan bayağı bir miktar uzakta bıraktılar. Ve birkaç çocuğun arasına, bayağı kalabalık vardı, arasına bıraktılar. "İşte benim çocuklarım." diyerek üç tane olduğunu söyledi. "Yok" dediler "bunlar senin çocukların değildir." "Yok." dedi. "Bunlar benim çocuklarım".

M.A.: Suat HAYRİBOĞAN, eski bedeninin yattığını öne sürdüğü mezarın önünde bize şunları anlatıyordu:

Soru: Avni DAĞYIKAN'ın mezarının başında neler hissediyorsunuz? Bu mezarda yatanın siz olduğunu düşünüyor musunuz?

Suat HAYRİBOĞAN: Şimdi ben, onun fiziksel yapısını taşıdığımı inanmıyorum. Onun yalnızca, bendeki özelliği beyindir. Beyin olarak. Yani ben, doğduğumda onun beyin yapısını taşıyordum.

L.S.: Aynı yörede ikinci hayatını yaşamakta olduğunu öne sürenlerden biri de Selahattin KOZAEKEN. "Ben daha önce Mustafa KARINCAOĞLU olarak yaşamıştım." diyor.

Selahattin KOZAEKEN: Daha önceki yaşadığımda adım Mustafa KARINCAOĞLU. Bu dünyaya, yani şimdiki yaşantımda, zaten 3 yaşındayken anlatmaya başladım anıme, sen kimsin dediği zaman, dedim ben, adım Mustafa Karıncaoğlu. Sekiz tane çocuğum var, en büyük çocuğumun ismi Salim, yedi yaşında çiçek hastalığına yakalandı, sağır oldu. Evimizin arkasında incir ağaçları vardı. Evin önünde ahır ve Fransızlar'ın savaşı esnasında, Fransızlar'ın bomba atışı var ve bombanın bir parçası bizim evin önündeki direğe saplanıyor. Onu da kendilerine söylüyorum. Ve bakıyorlar, ya-

ni buna birkaç kişi gidip bakıyor, gerçek. Benim anlattıklarımın aynısı, ben üç yaşındayken herhâlde buradan gidecek bir hâlim yok. İspatı bu şekilde oluyor.

L.S.: Selahattin KOZAEKEN'in eşinin erkek kardeşi de aynı tür bir serüvenin kahramanı olduğunu öne sürüyor:

-Askerden geldim. Tarsus'ta Devlet Su İşleri'nde işe başladım. İşe başladıktan bir yıl sonra 23 yaşında evlendim. Evliliğimin üçüncü ayında, henüz çocuğum olmadığı ve eşimin hamile olmadığı bir anda vefat ettim. Bir kaza sonucu vefat ettim.

M.A.: Sohbetimiz ilerledikçe konularımız reenkarnasyon, yeniden dünyaya gelme konusunda kişisel görüşlerini dile getirecekler, belki bu konudaki inançlarını anlatacaklar, bizim merak ettiklerimizi onlara soracağız ve belki de sizin merak ettiklerinizi de soracağız. Ancak ilk soruyu, ben bu konuyla yakından ilgili bir derneğin başkanı, Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL'a sormak istiyorum. Sayın ARIKDAL, biraz önce program ekibimizin Adana çevresindeki röportajları, reenkarnasyon olaylarını görüntüleyen röportajlarını, hep birlikte izledik. Acaba Derneğinizin bu konudaki görüşleri nedir efendim?

Ergün ARIKDAL: Bu konu, yani bugün burada seyrettiğimiz olayın bilhassa üçüncü kısmı, uluslararası bir değere sahip. İnşallah bunu TIKT değerlendirir veya biz dernek olarak bazı girişimlerde bulunarak, bu olayın diğer ülkelerde de en azından bu enstitülerde de incelenmesini sağlamaya çalışırız. Seyrettiğim kadarıyla ve 30 yılı müteviz bir çalışmanın birikimiyle, olaylar hemen hemen her yerde aynı şekilde tezahür eder. Yani tipik ifadelerle, bunlar âdeta bizler için birer veridir. Meselâ, şurada Ali İlkan'ın Reşat BAYER ve Ian Stevenson la yapılan tecrübelerinden sonra bu genç arkadaşın bir ifadesi var. Diyorlar ki, "Yani, sen şimdi onun vücudunu mu taşıyorsun?" "Hayır." diyor, "Ben onun beynini taşıyorum." Tabii demek istediği, burada bir şuur sürekliliği var. Yani bu varlık bizim dilimizde şunu demek istiyor: Ben vaktiyle falan isimde yaşayan varlığım, şimdi ruh varlığı olarak, beden dışı varlık olarak, tekrar bu bedeni ele almış vaziyeteyim. Dolayısıyla söyleyeceği yegâne söz, ben elbetteki onun beynini taşıyorum diyebileceğim, yoksa bildiğimiz gibi bir beyin nakli veya anadan babadan intikal eden bir olay değil. Sonra diğer olaylar zaten gayet açık seçik bir şekilde ve ayrıntılı olarak ifade edilmiş.

Bunlar tahkik metotlarıdır. Yani şaşırtma metotlarıdır. İkili veya üçlü kros metotları uygulanmış, diğer olaylarda da görüyoruz bunu. Çocuğu, birçok çocuğun arasına karıştırılmış, kendi evlatlarını seçmesi isteniyor çocuktan. Çocuk üç yaşında, ve çocuk diğer bir sürü çocuğun arasından kendi evlatlarını bir yığın şaşırtmaya rağmen, ısrara rağmen, "Hayır çocuklarım bunlardır." deyip çekip alabiliyor. Bunun bir geçmiş hayat bilgisinden başka hiç bir şekilde açıklaması olacağını zannetmiyorum. Yani burada, ne bir telepatik algılama söz konusudur, ne de herhangi bir şeyin empozisyonu söz konusudur.

L.S.: Efendim, Sayın Arıkdal, acaba o yörede bu yaşanan olayların birbirine çok yakın olması, bir etkileşim söz konusu olabilir mi?

Ergün ARIKDAL: Hayır efendim. Olaylar sadece o şekilde değil. Biliyorsunuz, bir imkân meselesidir bu. Çevrenin eğitim, görüşü ve inanç kapasitesi neyse her şey ona göre yetişiyor. Yani siz bir tohumu uygun bir yere koyarsanız orada yeşerir. Bu bilgi de ancak kendisini yaşatabilen bir yerde yetişiyor önce. Çünkü alay edilmek, horlanmak, hatta deli denmek varken, hiç kimse bunu söylemiyor. Biz olayları sadece bizim Güney Doğu bölgemizde bulmadık. Biz Orta Anadolu'da da bulduk, Kayseri'de de bulduk, Samsun'da da bulduk, Kars'da da bulduk.

L.S.: Sayın Kaya, bütün inanışlarda, bütün dinlerde demeyeceğim, bütün inanışlarda yeniden doğuşun yeri çok önemli. Yani insanlar, mutlaka bir gün yeniden dünyaya geleceklerince ve ruhun ölümsüz olduğuna bin yıllardır inanmışlar. Bu konuda siz, İslâm Felsefesi Ana Bilim Dalı öğretim üyesi olarak neler söylemek istersiniz?

Doç. Dr. Mahmut KAYA: Bu problem, insanlık tarihi kadar eski bir geçmişe sahip. Hint, Mezopotamya, Eski Mısır, Antik Yunan düşünceleri tetkik edildiği zaman görülür ki, henüz felsefi düşünce teşekkül etmezden önce, ilkel insanların, ilkel toplumların inanışlarında, ruh göçü dediğimiz, yeniden doğuş veya ruhun kalıp değiş-tirmesi, beden değiştirmesi ilkel dinlerin, ilkel insanların düşüncelerinin vazgeçilmez bir ögesidir. Herodot'a göre, Eski Yunan'a ruh göçü düşüncesini getiren Pitagoras'tır. Çünkü Pitagoras bir süre Mısır'da kalmıştır ve Mısır'ın o günkü inanışı, ruh göçü, ruhun beden değiştirmesi, ruhun bu şekilde ebediyetini sürdürmesi şeklindedir. Pitagoras, Antik Yunan'a Mısır'dan getirmiş bu düşüncüyü. Sonra Eflatun'da da görüyoruz. Phaidon diyalogunda, Devlet diya-

loğunda. Fakat, felsefi düşünce teşekkül ettikten sonra hiç kimse ruh göçüne itibar etmemiştir. Bunun birer ilkel düşünce ürünü olduğu, zaman zaman ilkel toplumlarda bunun örneklerinin görüldüğü tekrarlanmış ve felsefenin konusu olmaktan çıkmıştır.

Din açısından da hiç bir şey ifade etmiyor. Çünkü üç büyük semavî dinde, yeneden diriliş bu şekilde değildir. Bas-ül badel mevât dediğimiz öldükten sonra dirilme, zaman geldiği vakit açıklarım, bu şekilde değildir.

L.S.: Sayın Ata NİRÜN, sizinle devam etmek isteriz. Bu röportajlarımızın başında, ilk konuşmacı, ilk röportajı yaptığımız kişi, sizin de sanıyorum bir zaman önce araştırdığımız deneklerden biriydi. Sizin de bu konudaki görüşlerinizi alalım.

Ata NİRÜN: Bu vakalarda demin gördüğümüz filmlerde, reenkarnasyon kararı verebilmek için yeterli bir araştırma yapılmış değildir. Parapsikoloji açısından konuyu ele alırsak, hatta onu da bırakalım parapsikoloji demeyelim, sıradan bir araştırmacı olarak konuyu ele alırsak, yapılan çalışmalar yeterli kadar derinliğine inilmiş, üzerinde uzun uzun çalışılmış düzeyde değil henüz. Yani bize bir reenkarnasyon kararı pek verdirecek düzeyde değil.

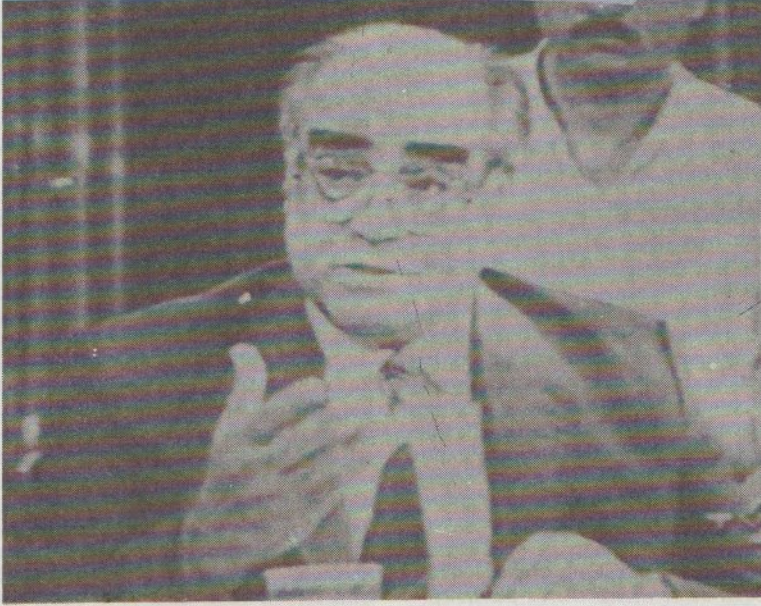
M.A.: Bu izlediğimiz olaylarda ele alışı, yani yöntem olarak eksik yöntemlerdi bunlar ve reenkarnasyon olayına karar vermek için bu yöntemlerle yola çıkmak yanlış. Peki hangi yöntemler uygulanıyor? Bize bir örnek verir misiniz lütfen? Yani yeterli bir yöntem olarak...

Ata NİRÜN: Tabii. Deminki yalnız bir program, yıllardan beri yaptığımız bir metot bu. Ama bir parapsikolog ya da reenkarnasyona yönelmiş bir parapsikolog diyeyim ben, ki bunların özellikle Amerika'da çok büyük isimleri var, bunların herhangi bir vakayı etüt etmeleri ortalama, üç yıl falan. O kişiyle uzun uzun çalışıldıktan sonra bir karara varıyorlar. Ama yine de bir şey belirtmek istiyorum. Bu karar reenkarnasyondur olmuyor. Yani yeniden bedenlenme olmuyor. Bu karar, üzerine daha çok çalışılması gereken, veri toplanması gereken geniş bir çalışma alanının ilk noktası, ilk adımı, ya da data bank yani bilgi bankası oluyor. Olayın çıkış noktası oluyor.

L.S.: Evet efendim, teşekkür ediyorum. Sayın hocam, Sayın Songar, sizin bu konudaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz efendim?

Ayhan SONGAR: Birtakım olaylar var günümüzde, bunları yok farz etmekle, arkamızı dönmekle bunlar yok olmaz. Bu

stüdyo vardır, ben arkam dönsem de görmesem de gene de vardır. O hâlde olayları kabul ve tespit mecburiyetindeyiz. Yalnız bunların yorumuna geldiğimiz zaman, bu yorumu eldeki birtakım verilerle değerlendirmemiz lâzımdır. Şuur sürekliliğinden söz edildi. Şimdi gene bir terminoloji saptaması yapmak istersek, diyebilir miyiz ki şuur beyinden ayrı, beynin ötesinde bir hadisedir. Çünkü biz psikoloji ve psikopatoloji ile meşgul insanlar olarak şunu biliyoruz ki, şuur beynin bir fonksiyonudur, beynin hücrelerinin çalışmasının sonucunda ortaya çıkan hadisedir. O hâlde şuur sürekliliğini kabul edersek, bir beynin sürekliliğini de kabul etmek, yani oradaki vatandaşın söylediği gibi, ben onun beynini taşıyorum tabirine gelmemiz lâzım. Burada olayları tespit ederiz, yalnız bu olayların, eğer bizim beynimizin birer fonksiyonu ise yani subliminal dediğimiz bizim idrakimize girmeyen ufak ufak birtakım dış tembihlerin birikmesi sonucu ortaya çıkan bir hatıralar yükünün herhangi bir uyarı ile meydana gelmesi, hatta bunun üstüne gene psikiyatri de konfabulasyon dediğimiz yakıştırma ve masal uydurma faaliyetlerinin gelişmesiyle meydana çıkan birtakım olaylar, ben tabii böyle bir tecrübe şahsen yapmadığım için ve bu tecrübelerde arkadaşımızın, sayın Nirun'un söylediği gibi eksik tecrübeler olduğu için güvenilirliği bakımından da zayıf olduğundan dolayı bunlara dayanarak bir şey söyleyemeyiz. Fakat eğer olay böyle bir konfabulasyon veya ufak hatıra birikimlerinin sonunda bir araya gelecek meydana çıkmasıysa mesele tamamen yön değiştirir. Biliyorsunuz, bugün insanın beynini açıp temporal lop dediğimiz şu bölgedeki beyin korteksine elektrikle tembih etmekle pekâlâ birtakım sahneler yaşatılabilmektedir insanlara. Sözü uzatmadan küçük bir şey söyleyeyim. Geçende dikkatimi çeken bir hatıra; henüz iki yaşına gelmemiş yeni konuşmaya başlayan torunum Yeşilköy'deki evin penceresinden denize baktı baktı, "Anne" dedi "karşıda benim evim var, çiftliğim var." dedi, "Orada kuyu var," dedi, "inckler var" dedi, "kuzular, koyunlar var." dedi. Şimdi Yalova istikametini gösteriyor. Bu çocuk, yani şimdi, bundan evvelki hayatı orada yaşadığı da çiftçilik mi yaptı. Çünkü kendisine ne koyun, ne inck, ne kuzu anlatılmadı, daha yeni konuşmaya başlıyor. Ama kim iddia edebilir ki bir televizyon programında bunu görmedi de, söylemedi, bilmiyorum. Hiç bir şeyi reddetmek istemiyorum, yalnız yorumlarda mümkün mertebe pozitif verilere dayanarak ko-

MTIA Derneği Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL

nuşmamız gerektiği kanaatindeyim. Ondan ötesi inancı ilgilendirir. İnancı ilgilendirdiği zaman da ben bir tek noktaya gene dayanırım. Ayet-i Kerime malûm, ne diyor: "Sana Ruhtan söz edecekler, o Allah'ın bir emridir ve insanlar ondan çok az şey bilecektir." Buradaki söz edilen ruh beynin ötesinde programlayıcı olan ruhtur. Ona isterseniz elektrik akımı diye inanm, isterseniz Allah'ın emri olarak, bir ruh olarak inanın. Ama her halükârda beynin bir programlayıcısıdır. Devam ediyor. O devam ediyor ama, onun yeni bir bedene girişi, bana dinimin emrettiği de "kıyamet günü" dirlimi şeklindedir. Ondan ötesi bizim ilgi ve araştırma sahamızın dışına çıkıyor. Tabii gene bir bilim adamı olarak, olayları çok güzel tespit edip bunları elimizden geldiğince değerlendirmemiz şart.

L.S.: Peki, Sayın Köknel Hocam, siz reenkarnasyon konusunda ne düşünüyorsunuz? Bu bir suur devamı mı, yoksa Sayın Ayhan Songar Hocamın söylediği gibi bilgi birikimlerinin bir araya gelmesiyle ortaya çıkan davranış biçimleri mi?

Özcan KÖKNEL: Tabii bu bir vaka. Ayhan Bey'in de söylediği gibi bu olaylar gerçekten oluyor. Bu olayların oluşuna kendi disiplinimiz içinde yaklaşmak, yorum getirmek gerek, ki biz bu durumdayız, biz bu yorumu yaptık. Acaba bu parapsikolojik de-

diğimiz yahut reenkarnasyon dediğimiz olaylar nereden kaynaklıyor? Kendi bilim disiplinimiz içerisinde, bir; ruh biliminin bazı durumlarından kaynaklıyor, biraz sonra söyleyeceğim. İkincisi, toplumsal ruh biliminin bu insanların yetiştiği çevrede ortak olan bilgi birikiminin, ortak olan inançların, ortak olan davranış kalıplarının mutlak bütün insanların yetişmesinde etkisi var. Kuşkusuz bu insanların yetişmesinde de etkisi oldu. Bunları gözleyen kişiler aynı çevrede, aynı kültürde, aynı ortamda ve aynı davranış kalıplarını almış, bu şekilde yetişmiş olan kişiler. Kuşkusuz bu gözlemlerinde bu görüşlerin de etkisi var. İnsanlarda, Ayhan Bey de söyledi, bilinçte, insanların belleğinde, insanların algısında günlük değişimler oluyor ve bu günlük değişimleri çok defa biz kendimizde yaşıyoruz. Meselâ çok defa, sanıyorum ki bizi izleyen çok kişi de katılacak, ben bu sözü daha önce dinlemiştim, ben buraya daha önce gelmişim, ben bunu daha önce duymuştum, ben bu durumu daha önce yaşamıştım gibi duygular, bazımızda gelip geçici olarak oluyor. Bazı kişilerde bu duygular yahut bu düşünceler, yahut bu saplantılar, yahut bu takıntılar daha uzun devam ediyor. Daha uzun devam ettiği zaman o insanın günlük yaşantısını etkiliyor. O insanın davranışlarını etkiliyor, iletisi-

mini etkiliyor. Kuşkusuz bu şekilde etrafa başkalarına mesaj veren insanlar buna uygun mesajlar alıyorlar. Böylece bir kişide mevcut olan böyle bir, bilmiyorum Ayhan Bey katılır mı, bir algı yanılması, bir düşünce yanılması, o kültürün de etkisiyle gittikçe büyüyerek, gittikçe genişleyerek birazcık da tabii değişik yorumlarla bu duruma geliyor.

Ergün ARIKDAL: Biraz evvel Sayın Mahmut Bey bize dedi ki, felsefe ortaya çıktıktan sonra, yani Eski Mısır'ı, Eski Yunan'ın bir kısmını da ilkel kavimler olarak kabul ettiler. Buna iştirak etmiyorum. Eski Mısır bugün mevcut olan pek çok uygarlıktan daha uygar bir uygarlığa sahip insanlardı. Biz herhalde Mısır'dan ve gerçek uygarlığı birbirine karıştırıyoruz. Ve bugünün, modern Batı'nın ulaştığı olduğu bilim temelleri Mısır'dan ve filozofisi de Yunanistan'dan gelir. Yunanlılar'ın beslendiği Ana, Mısır'dır. Sadece Pisagor değil, birçok filozof buradan yetişmiştir. Dolayısıyla, efendim bu, işte metampsikoz tarzında, ruh göçü tarzında oradan başlamıştır, olayı hiç bir zaman cerh etmiyor ki. Bunu Sayın Hocamız Ayhan Bey de ifade ettiler. Cerh etmek istemem, çünkü olay olaydır. İkincisi deniyor ki; felsefi düşünce başlangıca hiç filozof kalmadı. Ben size bir kaç tane filozof ismi okuyacağım. Paracelsus, Boehme, Campanella, J. Delormel, Leibniz, David Hume, Schlegel, Lichtemberg, Goethe, B. Franklin, Schopenhauer, Fontenelle, Martinez, Saint Simon, Ch. Fourier, Luto, W. Lutoslowski, meşhur Polonyalı, Ed. Wietrich Alman, R. Steiner Alman ve bir de astronom Camel Flammarion. Bunların yaşama tarihleri 1800'ün başlarından 1900'ün sonlarına kadardır. Yani çok eskilerince gitmiyorum. Birkaç tane eskisi var. Ayrıca ben size sadece modern zamanların reenkarnasyonunu benimsemiş ve bir hayat düsturu yapmış insanları değil, burada bir yığın elimde benim edebiyatçı, şair ve artist var. Söyleyeyim müsaade ederseniz. Lamartine, Victor Hugo, Balzac, G. de Nerval, Edouard Schuré, meşhur Walt Whitman, efendim, Edgar Poe, Emerson, Browning, Wordsworth, Shelley, Tennyson ve William Blake, en sonunda John Grant'ı sayabilirim.

Bunlar artist, sanatçı vs. vs. çok yönden gelişmiş, çok serbest düşünceli, acımasız tenkit eden insanlardır. Ve bunlar fikirlerini bilgilerini açıkça söylemiş insanlardır. Şimdi din konusunu ele alacağım. Her iki çok saygıdeğer arkadaşımız da bize, mensup oldukları dinlerin böyle bir şey ka-

bul etmediğini söylüyor. Müsaade edin ben size birkaç tane ayet okuyuvereyim. İslami ayetler.

L.S.: Efendim ben şunu söylemek istiyordum. Müsbet bilim tamamen inkâr etmiyor reenkarnasyonu. Biz diyorlar, kendi disiplinimiz bir yerde kuşku ile bakmak zorundayız.

Ergün ARIKDAL: Çok doğru, şimdi ben de kendi disiplinim içinde anlatmak istiyorum.

L.S.: Sayın Mahmut Kaya da işi dini felsefe açısından ele aldılar ve öyle bir şey oldu ki, müsbet bilim ve Din Felsefesi, İslâm Felsefesi bir yerde çakıştı, birleşti.

Ergün ARIKDAL: Pardon! Bakınız: Bakara Suresi 55, 56; "Bir zamanda Ey Musa, biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana inanamayız demıştiniz. Ve derhal size yıldırım çarpmıştı. Siz de bunu görüyordunuz. Sonra belki şükredersiniz diye, sizi ölümünüzün ardından tekrar diriltmiştik." Bakara 28, "Allah'ı nasıl inkâr edersiniz ki, siz ölümler idiniz, o sizi diriltti, yine öldürecek, yine diriltecek, sonra O'na döndürüleceksiniz." Bunun felsefi veya dini veya fikhî veya hangi ilimden olursa olsun, bu kadar açık bir ayetin başka türlü ifadesi mümkün değildir efendim. Ve en azından daha 5-6 tane ayet vardır.

Özcan KÖKNEL: Bir şey sorabilir miyim efendim, bir ufak şey sorabilir miyim? Bazı, ünlü kişilerin adını okudunuz. Bunlar reenkarnasyona inandıklarını söyleyen insanlar mı?

Ergün ARIKDAL: Evet efendim. Fransızcasını okuyabilir miyim?

Özcan KÖKNEL: Ben bir şey söyleyeceğim. Şimdi bunların bazılarını ben başka yönlerden tanırım. Bunların çok ünlü şair olması, sanatkar olması, yaratıcı olması yanında, bunların bazıları ciddi ruh hastasıydı. Bunların bazıları uyuşturucu kullanıyordu.

Ergün ARIKDAL: Olsun efendim.

Özcan KÖKNEL: Hayır, yani şu demek ki, bunların bu inançlarının ortaya çıkmasında bundaki ruhsal bozukluklar veya kullandığı, meselâ onların ikisi intihar etmişti.

L.S.: Dini felsefe açısından ben bir kez daha Mahmut Kaya hocamıza dönmek istiyorum.

Mahmut KAYA: Efendim, Ergün Beyin bu alanda oldukça uzmanlaştığını hepimiz biliyoruz. Yalnız ben burada bunu söylerken, bu konudaki düşüncelerimi ifade ederken, sadece kendi düşüncelerimi ifade etmedim. Bu listeyi çoğaltabilirsiniz. İşte bun-

ların başında Platon da vardır, Pitagoras da vardır. Listeyi çoğaltmak bir işin, bir fenomenin bilimsel çerçevede mütalâa edilmesini, felsefî bir değer taşımamasını gerektirmez. Bütün felsefe tarihçileri reenkarnasyona inananları, bu tezi savunanları ilkellikle itham etmişlerdir. Ben onların görüşlerini burada aktarıyorum. Çünkü bunlar ilkel insanın ilkel toplumların saplantılarıdır. Şimdi ben size sorsam, siz daha önce dünyaya geldiniz mi? Çünkü bilimin konusu genel olandır. İstisnai olaylar bilimin konusunu teşkil etmez. Bunlar kendi çerçevesinde tartışılır, yorumlanır, üzerinde spekülasyonlar yapılır, yapıyor da. Fakat hiç bir zaman bilimsel olarak bunların doğruluğunu söyleyemeyiz. Felsefî açıdan yine tekrarlıyorum, bunların hiç bir değeri yoktur. Burada ayet mealî okudular. Eğer tefsirlere baksalardı, göreceklerdi ki "Siz ölüler idiniz, biz sizi dirilttik, tekrar öldüreceğiz, tekrar sizi hesaba çekeceğiz." Buradaki ölüler idiniz, henüz kalıba bürünmemiş ruh âlemindeydiniz. Çünkü Hz. Peygamber bir hadislerinde: "Ruhlar, ruh âleminde bir ordu hâlindeydiler. Orada tanışıp, sevişenler dünyaya geldiklerinde de birbirlerine sempati duyarlar. Orada birbirinden nefret edenler, dünyaya geldiklerinde de birbirinden nefret ederler." buyuruyor. Bedenden önce bir ruhun, bir ruh âleminin varlığı semavî dinlerce ve felsefece kabul edilmiştir. Ayhan Bey üstadımızın ifade ettikleri gibi, bu zihni fonksiyonlar, beynimizin fonksiyonları, acaba bir biyolojik mekanizmanın fonksiyonu mudur? Yoksa bize dışarıdan empoze edilen ruh denilen veya nefis denilen bir basit cevherin programı neticesinde mi bu olaylar meydana gelmektedir? Bunlar tartışma konusudur. Şimdi Ergün Bey'in burada ifade ettiği tamamen ruh âlemine ait bir gerçektir. Siz orada henüz biyolojik bir fonksiyona sahip değildiniz. Biz sizi dirilttik, bedenle birleştirdik, tekrar öleceksiniz ve tekrar diriltileceksiniz, hesaba çekileceksiniz. Basül bad-el mevt mevzuu.

Ata NİRUN: Biraz evvelen aldığım birkaç izlenimi sunabilir miyim?

L.S.: Lütfen buyrun.

Ata NİRUN: Bir tartışma ortamına girdi bir an, konu nedense sürekli olarak inanca potansiyeline çekiliyor. Bunu buraya hiç sokmamamız gerekir görüşümdedir. Bu konunun yeri henüz orada değil, din alanında hele hiç yeri yok, girmemeli kesin-

likle. Yani bu konu araştırılacaksa, insanın ölümden sonra bir daha yaşadığı ya da bedenlendiği konusu ciddi bir şekilde, ki burada ben bizim bilim adamlarımıza hafif serzenişte bulunuyorum, özür dileyerek, çünkü ortada vakalar var ve gidilmiyor üstüne, böyle duruyor hepsi. Sadece basın, magazin basını başta olmak üzere ve konuya inanan insanlar, elinden geldiğince konuyu ortaya koymaya çalışıyorlar. Bu yeterli değil. Bilim adamlarımızın, kurumlarımızın buna bir şeyler getirmesi lâzım, bir açıklık getirmesi lâzım. Parapsikolojinin ötesinde diğer bütün koordineli alanlarla beraber müştereken çalışılması, bir şeyler yapılması lâzım. Gazetede bir haberin yayınlanması demek, kamuoyuna bir şeyin sunulması demektir. Bunun bir sorumluluğu vardır, açıklama getirilmelidir.

Özcan KÖKNEL: Yani bilimin üstüne gidilmesi için, bilim, bunun araştırılması gereken yönlerinin de olduğuna mutlaka inanmalı. Şimdi eğer açıklası bu konu birçok kereler ele alınmış, birçok kereler üstünde durulmuş ama bilimim, benim bildiğim kadar, şu söylediğimiz görüşlerin ötesinde söyleyecek fazla şey, bu olaylar var ama bu olayları biz kendi disiplinimiz içinde bu şekilde açıklayabiliyoruz. Yani sizin incelediğiniz kadar biz de bu vakaları inceledik, biz gitmedik de onlar geldi meselâ.

Ata NİRUN: Ama disiplin deyip duruyoruz deminden beri, niye kısıtlanıyor disiplin.

Özcan KÖKNEL: Kısıtlanmıyor ki.

Ata NİRUN: Bu, yani açılabilir, devamlı büyüyebilir, tolerans getirilebilir.

Özcan KÖKNEL: Yani mutlaka basının üstünde durduğu bir olay, bilimsel araştırmaya açık bir olay demek değildir.

L.S.: Sayın Nirun, olayların vakaların çokluğundan söz ediyor, yani eğer bu kadar çok sayıda vaka varsa o zaman müspet bilim olarak da bu işin üzerine eğilecek bir neden vardır demek istiyor. Yanlışsam düzeltin lütfen.

Ata NİRUN: Batı'daki bilim adamı buna zaman ayırabiliyor. Sürekli bu konuyla uğraşabilecek birileri varsa, bizde neden olmuyor, bunu sormak istiyorum.

LS: Çok teşekkürler sayın Nirun. Zaten reenkarnasyon gibi, parapsikoloji gibi, psikoloji gibi çok renkli ve çok derin konuları burada tartışıp bir sonuca getirmek bizim haddimiz değil.

RUH ve MADDE'nin YORUMU

TV 2'de ikinci defadır ki Tekrardoğuş vakaları yayımlanıyor. (Darısı TV1'in başına) İlkinde sadece uzun uzun vakalar gösterilmişti. Şimdi ise özelle yayınlanan vakaların ardından bir de müzakere yapıldı. İnsanın ta kendisine ait bir bilgi belki milyonlarca Türk insanına takdim edildi. Hiç bir olay sebepsiz değildir. Bir ihtiyaç, bir liyakat söz konusu ki, pek çok köhne ve kokuşmuş anlayışı kökünden sarsabilecek pırıl pırıl bir tekrardoğuş bilgisi büyük kitlelere yansıtıldı.

Bu arada bilim ve din camiasından, müzakereye katılanların sergiledikleri bağınazlık ve cahillik tablosuna bir kez daha pek çok insan şahit oldu. Halkımıza bu fırsatı verdiği için TRT'ye teşekkür ederiz. Acaba bu iki kesimde akla, vicdana ve gerçeğe aykırı olan yorumlara "Hayır! Öyle değil, böyledir!" diyecek hiç mi kimse yok? Mullaka vardır. Bir husus daha var. Birtakım ayetler okuyan Sayın Ayhan SONGAR'ın bilim kesimini mi yoksa dini kesimi mi temsil ettiğini anlayamadık. Sözünü ettiği torunu geçmiş yaşamını gerçekten hatırlasaydı, ne ilginç bir tecelli olurdu! Programın can alıcı bölümü vakalardı. Ama zamanın kısıtlı oluşu vb. sebeplerle 25-30 dakikadan 5 dakikaya indirilince seyirciler fevkalâde çarpıcı örnekleri gereği gibi izleyemediler. Oysa tümü yayınlansaydı ne kadar aydınlatıcı olacaktı. Örneğin daha önceki hayatını hatırlayan birisinin spatyoma (ahiret âlemine) ilişkin ifadeleri gerçeğin ta kendisiydi. Diyordu ki: "Geçen hayatım son bulup öldükten sonra, ahirete geçtim ve 6 gün sonra doğdum. Ama oranın zamanı ile dünyanın zamanı aynı değil, daha farklı. Ahirette size ışıklı varlıklar ile dünyanın zamanı aynı değil, daha yemiyorsunuz. Bedenliyen yalan söylemek kolay, ama orada sadece vicdanınızla başbaşa kalıyorsunuz..."

Örneğin bu vakalardan birini Virginia Üniversitesinden Ian Steven-son ve Reşat Bayer vaktiyle incelemiş. Ama bu bölüm de makaslanmış. Bilim adamları ta Amerikalı'dan kalkıp buralara geliyor; bizinkilerde hâlâ ses yok.

Başkanımız Ergün ARIKDAL'ın tekrardoğuşa ilişkin verdiği pek çok bilgi de ekranlara yansımada. Örneğin programın sonuna doğru şunları söylemişti: "Bedenden müstakil ve beden kullanmayan ruh varlığı kabul edilmeden, beden, ruh varlığının bir tekâmül aracı olduğu bilinmeden, tekrardoğuş konusunun açıklanması mümkün değildir."

Tekrardoğuş'u inceleyen bu tür yayınlarından dolayı TRT'ye şükranlarımızı sunarız. Ayrıca yapımcı Erol ALAÇAM'ı aydın ve cesur zihniyetinden dolayı kutlarız. Nice nice programlara, ama konuyu gerçekten bilenlerle, ya da bilmese bile yeniliklere açık, çağdaş zihniyetli konuklarla tartışmak dileğiyle...

GİZEMLİ OLAYLAR

Çıplak Ayakla Ateşte Yürüyenler

Ateşte Yürüyenler

Ateşte yürümek, çok eski bir dinsel âyin gereğidir. Birçok kültürde bununla ilgili yansımalar vardır. Örneğin, Hindistan ve Güney Afrika Yerlileri, Malezya'daki Çinli Budistler, Japon Şintoistler, İspanya ve Yunanistan'daki Hristiyanlar bunlardan bazılarıdır.

Ateşte yürümenin belki de en yüksek ifadesi, Fiji'deki Polinezyalılar arasında ortaya çıkar. Bunlar, sönmekte olan odun veya kömür üzerinde değil, akkor hâline gelmiş kayaların üzerinde muntazaman, ağır ağır yürürler. Bega Adası'nda bu fotoğrafı çeken Charles Parr, ertesi gün törene katılanların ayaklarını incelemiş, fakat korkunç yaraların olması gerekirken, inanılmayacak bir şekilde, en ufak bir yanık izi bile görememiştir.

Devamı S. 47'de

VİCDAN TELÂKKİLERİ

★ Dr. Bedri RUHSELMAN ★

BÖLÜM - 1

VİCDAN bir melekedir. Vicdanı en geniş, umumî mânâsı ile tarif etmek istersek ona, bir murakabe ve muhasebe melekесidir diyebiliriz.

Bu murakabe ve muhasebeden kasıt murat nedir? Vicdan, neyi murakabe ve muhasebe edecektir? Bu suali sorunca vicdanın umumî tarifinde birtakım hususiyetlerinin ayrılmasının zarureti meydana çıkar. Zira murakabe ve muhasebe

demek, mevcut olan işlerin iyisini kötüsünden ayırt etmek ve icap edenleri öne alıp icap etmeyenleri arkaya atmak demektir.

Halbuki bir varlığın, meselâ bir dünya insanının **tekâmülünün her safhasında iyilik-kötülük mefhumu değişir**. Meselâ en koyu nefsanîyet safhasında, hotkâmlık safhasında bulunan bir insan için iyi olan şeyler, yalnız hotkâmlığı tatmin eden şeyler olacak ve bu nefsanîyetini hoşnut etmeyen hâller kötü olarak kabul edilecektir. Böyle bir adam:

Kendi şahsına zarar vereceğini düşündüğü birisini yok etmek isteyebilir. Zira, onca bu hâl en muvafık ve doğru bir yoldur. Bilakis, o bunu yapmazsa, kendi nefesine karşı vazifesini ifa etmediği için, kendi idraki ile kendi kendisini âdetâ suçlu görür.

Bu da, onca bir kötü hareket telâkki edilebilir. İşte bu, geri bir insanın iyi-

Dr. Bedri RUHSELMAN

lik-kötülük anlayışıdır. Bu seviyede bulunan bir insan kendisine fenalık yapana, fenalıkla mukabele etmeyi vicdanî bir borç bilir; aksi hâlde o, kendisini tatmin etmemiş hisseder.

Şimdi biraz daha yukarı çıkalım: Artık hotkâmlık safhasını aşabilmiş bir insan, biraz daha etrafa taşabilecek bir inkişaf çağına ulaşmıştır.

Böyle bir insanı ele alalım. Bu insan,

yalnız kendi nefsi için değil, aynı zamanda ailesi ve yakınları için de birtakım endişeler duymaktadır; binaenaleyh, ailesine gelecek bir fenalığı tıpkı kendisine gelmiş gibi kabul ederek, onlara karşı reaksiyonlar göstermeye başlar. Yani ailesine, yakınlarına zararlı gördüğü şeyler, onun için fena; faydalı gördüğü şeyler de ne bahasına olursa olsun iyidir. Binaenaleyh, ona göre yalnız kendisine ve ailesine faydalı gördüğü olayları, hatta başkalarının zararlarına bile olsa temin etmeye çalışmak, vicdanî bir borçtur. Bunun aksi vicdansızlıktır.

Meselâ kendisini ve ailesini veya yakınlarını iyi yaşatmak veya onların bir sıkıntıya düşmelerini önlemek için, o adam, icap ederse başkalarına kötülük yapmayı, başkalarının zararına kazançlar temin etmeyi, karaborsacılık yapmayı, hatta başkalarının hayatları pahasına mâl olabilecek işleri görmeyi meşru sayar. Ve böylece, yakınlarını tatmin et-

meyi vicdanî bir borç telakki eder. Zira onun, o andaki iyilik-kötülük idraki bu dar hududu aşamamış bulunmaktadır.

Şimdi **TEKÂMÛL** kademelerinde biraz daha yukarı çıkalım:

Bu adam artık kendisinden ve muhitinden o kadar fazla taşmıştır ki, kendi hotkâmlık nefsanîyetini düşünmek şöyle dursun, hatta yakınları ve ailesi ile kendisine intisabı olmayan diğer insanlar arasında bile o kadar büyük farklar gözetmeyecek kadar diğerkâmca düşüncelere sahip olmaya başlamıştır. Artık bu adam, kendinin veya aile efradının ufak bir menfaati için bir sürü diğer insanın canını yakmaya kıyamaz; yani buna, onun vicdanî razı olmaz. Şu hâlde bu seviyedeki bir insanın iyilik-kötülük mefhumu daha çok genişlemiş ve şümulenmiştir.

Biraz daha ileri gidelim:

Öyle bir insan tekâmül seviyesi gelir ki, orada insan, artık kendisini ve kendisine müteallik kimseleri diğer insanlardan ayırt etmeyerek, bir tutmaya başlar. Yani herhangi bir insana gelecek zararı kendisi için bir fenalık kabul ettiği gibi, insanların hoşnut edecek şeyleri yapmayı da iyilik olarak benimser. İşte, diğerkâmlık dediğimiz bu safhadaki iyilik-kötülük mefhumu, insanlık safhasındaki son şümülüne varmıştır.

Şu hâlde başta söylediğimiz gibi, vicdan melekesi bir murakabe ve muhasebe melekesi olduğuna göre, yani iyiliği-kötülüğü birbirinden ayırmak ve iyiliği ön plâna alıp kötülüğü geriye atmak için insanda mevcut bir temyiz kudreti olduğuna göre, **her tekâmül safhasındaki vicdan anlamının şümülü, hat-ta ilerilere doğru da mahiyeti değişir.**

Meselâ, yukarıda şöyle umumî olarak kabaca ele aldığımız taksimdeki birinci insan için icabında vicdanî görünen bir adam öldürme hareketi, diğerkâmlık safhasında bulunan üçüncü şahıs için tamamıyla vicdan dışı, vicdansızca bir iştir.

Şu hâlde, iyice kavramamız gereken şudur: İnsanlığın en geri merhalesinden en ileri merhalesine kadar değişen, farklı vicdan anlamları vardır ve bu değişme derecesinde, insanların adım adım diğerkâmlık mevzuundaki idraklerinin gittikçe genişlemesi nispetinde, yani diğerkâmlık hislerinin artması nispetinde inkişaf kaydeder ve kendi nefsinden başlayarak bütün insanlığa şamil bir vüsat kazanır.

Ve son olarak şunu da unutmayalım ki, **dünyadaki her insan için hududu aynı olan, mahiyeti değişmeyen, sabit kalan bir vicdan telakkisi mevcut değildir.** Ne kadar insan idraki varsa, az çok farklarla, nüanslarla değişen o kadar vicdan anlayışı vardır.

Vicdan, her kazanılan yeni bilgi ve tecrübenin muhasebesi melekesidir. Meselâ, diğerkâmlığa yönelmiş bir insan düşünelim. Bu insan, hotkâmlık nefsanîyetiyle malûl olsun ve bir biçarenin telâfisi mümkün olmayacak bir felâketine bile sebep olsun. Mademki bu adam artık diğerkâmlığa merdiven dayamıştır, o hâlde onun vicdan muhasebesi daima hotkâmlık aleyhine diğerkâmlık lehine çalışacaktır. İşte bu, sebepledir ki, onda derhal **vicdan azabı** dediğimiz bir duygu hâli başlar; bu hattızatında, o şahıs için henüz yeni olan **diğerkâmlık bilgisinin, eski hotkâmlık bilgisi karşısındaki muhasebesine ait bir vicdan faaliyetidir.**

İşte bu laaliyetin neticesinde, o şahıs hotkâmlık hissine, diğerkâmlık hissinin daima üstün tutulmasını ve hotkâmlık duygularından kaçınması icap ettiğini öğrenir. Daha doğrusu talim eder. Bu onun için hazmedilmiş bir bilgi olur. Daha üstün bilgilerin ve realitelerin muhasebesini yapacak kudretler kazanmaya, yani inkişaf kaydetmeye devam eder.

Şu hâlde **vicdanın genişliği ve derinliği, bilgi ile mütenasip olarak artar. Vicdan genişleyip şümulen-dikçe daha çok derin bilgilerin öz**

Devamı S. 47'de

BARA - HACK... SESLERİN KÖYÜ

Paul F. ENO'dan

Çeviren: Mehmet ÖNCÜ

(Geçen Sayıdan Devam)

Mezardan, yüz yıl önce ölen kişilerin boğuk sesleri ve fısıltı hâlindeki konuşmaları geliyordu.

Psşik araştırma üyelerinden bir grup, Connecticut'da kayıp bir köyü incelerken, hayalete benzer parlayan şekiller gördüklerini ileri sürdüler. Bunlardan bir tanesi ise, fotoğrafın sol tarafındaki karaağacın dalında boy-luboyunca uzanmış bebeğe benzeyen garip bir şekildi.

O RMANIN derinliklerindeki Pomfret Conn. ilçesine bağlı, sakinlerinin "Bara - Hack" adını verdikleri kayıp köy veya seslerin köyü, 1890'lı yıllarda tamamıyla terk edildi. Geriye sadece, kiler çukurlarından toplanmış, ancak kolleksiyon eşyası niteliğinde bazı parçalar ve mezarlar kaldı. Fakat bazen, çocukların gü-lüşmelerini, gümbürdeyerek geçen vagonların seslerini, fısıltıları duymak için köye ziyaretçiler gelir. Bu ziyaretçi gruptan birçok kişi ise, mezarlığın çevresindeki ağaçların arasında, oradan oraya dolaşan hayaletler gördüklerini ifade ederler.

1948 senesinde, yörenin tarihçisi Harry Chase, bölgede bazı fotoğraflar çekti. Çekilen fotoğrafların birçoğunda, bazı garip şekiller ve kabarcıklar tespit edildi. Sene boyunca da, kaybolan köydeki açıklanamayan diğer fenomenlerin fotoğraflarını çekmeye devam etti.

1970 senesinde ise Paul Eno, bu tecrübeleri duyduktan sonra araştırma yapmaya karar verdi. Daha sonraki sene, beş araştırmacı arkadaşıyla beraber bazı keşiflerde bulundu ve olaylara geleneksel bir yorum getirmeye karar verdi. Gruptaki herkesin köy ile ilgili olduğu anlaşılan sesleri duymalarına rağmen, kayıt yapmayı başaramadılar, fakat oradan ayrılmadan önce bazı formların fotoğraflarını çekmeyi başardılar. Çekilen fotoğrafların birinde; beyaz kabarcıklar, sakallı bir yüz ve bir dalda boylu-boyunca uzanmış bebeğe benzer bir figür tespit edildi.

Ertesi hafta, keşiflerimizi, bulgularımızı ve kararlarımızı müzakere etmek üzere toplandık. Fotoğraflar, East Hartford Conn.'daki bağımsız foto l aboratuvarında

tekrar tekrar kontrol edildi. Sonuç olarak, bazı olağüstü şeyler tespit ettik. Gece çektiğimiz fotoğrafların hiç birisinin çık-mamasına rağmen, gündüz çekilen fotoğrafların hepsi çıkmıştı. Bu duruma hepimiz hayret ettik. Gerçekten de, öğleden önce çekilen fotoğrafta bebek figürü açıkça görülüyordu. İlâveten mezar taşında bir imaj, ucu alev saçan bir ışık çubuğu ile birlikte, mezardan yükselen fenomenler de vardı. Maalesef, yine (geceleri durmaksızın vızıldayan cırcır böceklerinin seslerinden başka) bir şey kaydedememiştik.

Emin olmak zor da olsa, olaylardan çıkardığımız genel netice; ruhsal kaynaklı paranormal seslerin meydana geldiği ve bizim de bu sesleri telepatik olarak algıladığımız şeklindeydi. Fakat, bu sesleri kaydedemediğimizi nasıl açıklayacaktık? Bizi düşündüren buydu. Aslında birbirine benzer bazı metotlarla, diğer görüntüsel fenomenleri makul ve mantıklı bir şekilde açıklamaya karar vermiştik, ama bu şekilde bile, bizim hissettiklerimiz ve düşündüklerimiz bilime aykırıydı. Düşünüyorum da, belki o sesler, toprağa sıkıca bağlı ruhlara ait idi. İlgi alanları ise bütün Pomfret'i kapsıyordu.

B U duygu ve düşünceleri, özellikle, inançsız bir grup öğrencinin karşısında açıklamak oldukça zor görünüyordu ki, o sıralar araştırmalarımızdaki tecrübesizliğimize rağmen, mümkün olduğunca objektif olarak çalıştığımız, "psi"-nin akademik ve teorik olarak henüz demlenmekte olduğu bir ortamda, çalışmalarını muhafaza ederek sürdürmeye gayret ettiğimiz bir dönemdi. İşte, zor oluş buradan kaynaklanıyordu.

Kaybolan köyde son derece hüzünlü

bir hava vardı. Bu tekinsiz köydeki ruhlarla temas kurup, kendilerine gerçekten yardım etmek istediğimizi anlatmalıyız.

30 - 31 Ekim 1971'de Pomfret'e döndüğümüzde pek hoş karşılanmadık. Bu arada ekip üyelerinden bazılarıni değiştirerek yerine yenilerini aldık. Bunu yapmaktaki maksadımız ise, yeni üyelerin, eski üyelerin algılayıp yaşadıkları olayların aynısını hissedip hissedemeyeceklerini öğrenmekti. Tarafsız olan yeni üyelerden Marcel Mercier, Bob Zachary ve Louis Latendre'nin, doğum ve ölüm istatistiklerinden başka bu konuda pek bilgileri yoktu.

Seslerin köyüne sonbahar geldi. Arka plândaki sesler her ne kadar ilk seferkinden çok daha az ise de, sonbaharın gelmesiyle, eskiye oranla havada çok daha yoğun bir keder vardı. Harry Chase, o ilk kasvetli günde bize, buraları Ağustos ve Eylül aylarında ziyaret eden kişilerin başlarından geçen olayları anlattı.

O gün öğlen, bütün bölgeyi yeniden değerlendirdikten sonra (Herhangi bir hileyeye mahal vermemek için daima gözetleme yerinde bulunmaya gayret ettik.), bir şeyler görebilmek düşüncesiyle geri döndük ve umduğumuzdan fazlasını elde ettik. Zachary ve Latendre'yi kayıt cihazı ile birlikte

kiler çukurunda bıraktık ve giderek artan karanlıkta mezarlığa doğru yürümeye başladık.

Karanlık iyice basmış, donuk bir ay yükselmişti. Mezarlığa zamanında yetişebileceğimizi zannediyorduk, fakat projektörle yaptığımız tüm aramalara rağmen mezarlığı bulamadık. Oysa, geceden önce orada olmuştuk ve oldukça da uygun bir zamandı. Daha evvelki seferde mezarlığı, şu anda bulunduğumuz sınır çizgisinden gördüğümüze kesinlikle emin olmamıza rağmen, şimdi mezarlığı bulamamamıza hiç bir açıklama getirememenin şaşkınlığı içindeydik. Dolayısıyla refüze olmanın sıkıntısı içindeydik.

Telsizle irtibat kurarak, kilerdeki iki kişinin bizimle buluşmalarını temin ettikten sonra, mezarlığı arama çalışmalarına birlikte devam ettik. Bu arada, onları çağırdığımız sırada, büyük bir problemle uğraşmakta olduklarını daha sonra öğrendik. Meğer o anda, birisi Bob Zachary'nin şapkasını başından çıkarmış ve yukarılarda bir yere yavaşça koymuş. Biz onları çağırdığımız sıralarda, projektör yardımıyla taş atarak şapkayı düşürmeye çalışıyorlarmış. Bob ertesi güne kadar onu almaya muvaffak olmadı.

**RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN;
ABONE OLUN VE ABONE BULUN.**

Selman GERÇEKSEVER

HAVADA RUHSAL ŞİFA

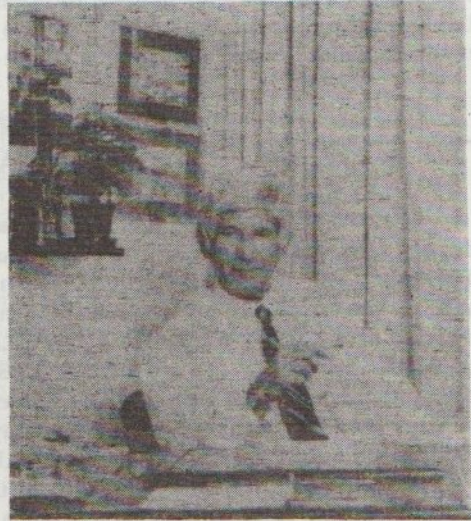
MAJORCALI bir gazeteci, uçuş sırasında rahatsızlanan bir yolcunun, bir İngiliz ruhsal şifacı tarafından nasıl iyileştirildiğini yazdı. Adanın yegâne gazetesi "Daily Bulletin" de yazan, gazeteci yazar Harold J. Greenberg, medyumun adada bir daireyi bulunduğunu da satırlarına ekledi.

Söz konusu olay şöyle cereyan etmişti: Olaya adı karışan İngiliz medyum Leonard Serlin'in, İngiltere'ye dönüşü sırasında, uçakta bulunan yolculardan birisi fenalaşarak kendinden geçtiği zaman, durumunun düzeltilmesiyle ilgili tüm girişimler yarar sağlayamamıştı. Uçağın içindeki havanın ağırlığı git gide artıyordu. Uçağın dahili haberleşme sisteminden, uçakta bir doktorun ya da duruma müdahale edebilecek bir kimsenin bulunup bulunmadığı anons edilmeye başlandı. Ayrıca, hastanın durumunun da gittikçe kötüye gittiği, arada bilgi olarak veriliyordu.

Bunun üzerine medyum Leonard Serlin, isteksiz isteksiz yerinden kalkarak hastanın başucuna tereddütle yaklaştı. Zira kendisinin tıbbi bir sıfatı olmayıp, sadece bir ruhsal şifacıydı. Bu psikoloji içinde Leonard elini hafifçe hastanın göğsüne koydu. Hastanın kalp atışları belli belirsiz devam ediyordu. Eli hastanın göğsünde olduğu hâlde, medyum, hastanın gereken güce kavuşması için dua etmeye başlamıştı. Birkaç dakika sonra, kalp atışlarına hissedilir bir ahenk geldi. Çok geçmeden hasta ken-

dine geldi, fakat gözlerini açar açmaz göremediğini fark ederek paniğe kapıldı.

Medyumun sonradan belirttiğine göre, hastanın gözlerini besleyen kan damarlarında zayıflama olmuştu. Elini hastanın göğsünden kaldırmadan, gözleriyle ilgili aksamının da geçmesi için, dualarına devam etti. Ve çok geçmeden kalp atışları daha normale döndüğü gibi, gözlerinin de kuvveti yerine gelerek görmeye başladı. Leonard, "Derin bir iç çekişinden sonra koltuğuma oturdum ve yapılan yardımdan dolayı sessiz sedasız dua etmeye başladım." dedi.

LEONARD SERLIN

Bu olaydan ayrı olarak, yukarıda adı geçen gazetede, medyomun hanımı Sadie'i, bir defasında nasıl tedavi ettiği de yazılmıştı. Sadie'nin söz konusu rahatsızlığı, Tel-Aviv (İsrail)'de buldukları ve plâjda dinlenmekte oldukları bir zamanda başlarına gelmişti.

Tel-Aviv'de buldukları sırada plâjda kavurucu güneş altında denizin tadını çıkarırken, Bayan Serlin kumların üzerinde uyuya kalmış ve kuşkusuz, uyanacağı zaman özellikle kolu fena hâlde yanmış, parlak kırmızı bir hâl almıştı. Bayan Serlin yakıcı güneş altında uykuya dalmadan önce önlem almamanın sonucuyla karşılaşmış bulunuyordu.

Ertesi gün, dayanılmaz acılar içinde Londra'ya dönmek zorunda kaldılar. O gece sabaha kadar uyuyamamışlardı. Yapılan müdahalelerin hiç birisi olumlu bir sonuç getirmemişti. Bayan Serlin son derece bitkin bir hâlde, moral çöküntüsü içine girdiği bir sırada kocası, son çare olarak ruhsal şifa yeteneğini uygulamaya karar vererek, karısının yanık kolunu eline almış ve iyileşmesi için duaya başlamıştı. Karısının sonradan ifade ettiğine göre acı, hemen hemen tamamen dayanılmaz hâlde bulunuyordu. Her ikisi de, sessiz sedasız dua hâlinde beklerlerken, her ikisinin de fark ettikleri bir değişikliklikle âdeta irkılmışlerdi. Le-

onard'ın sonradan açıkladığına göre:

"Sanki ılık bir yağ ellerimden hanımın koluna doğru akıyordu." Gözleri fal taşı gibi açılmış, yanık kola bakıyorlardı. Birkaç dakika sonra ıstırapta azalma başlamış, kırmızı yanıklar pembeleşmeye, cilt düzelmeye başlamıştı. Şifadan sonra Sadie kendisini son derece rahatlamış hissediyordu. Acıları kalmamıştı. Cildinin görünümünü sağlıklı bir hâl almıştı. İyileşmenin bu kadar çabuk oluşundan her ikisi de şaşkına dönmüş vaziyette sevinç dolu gözlerle birbirlerine bakıyorlardı. Yanık kol, dış görünüşü olarak öteki normal koldan fark edilmeyecek kadar normale dönmüştü. İlerleyen dakikalar içinde, sadece bileğindeki iki lekeden başka, güneş yanığından hiç bir iz kalmamıştı.

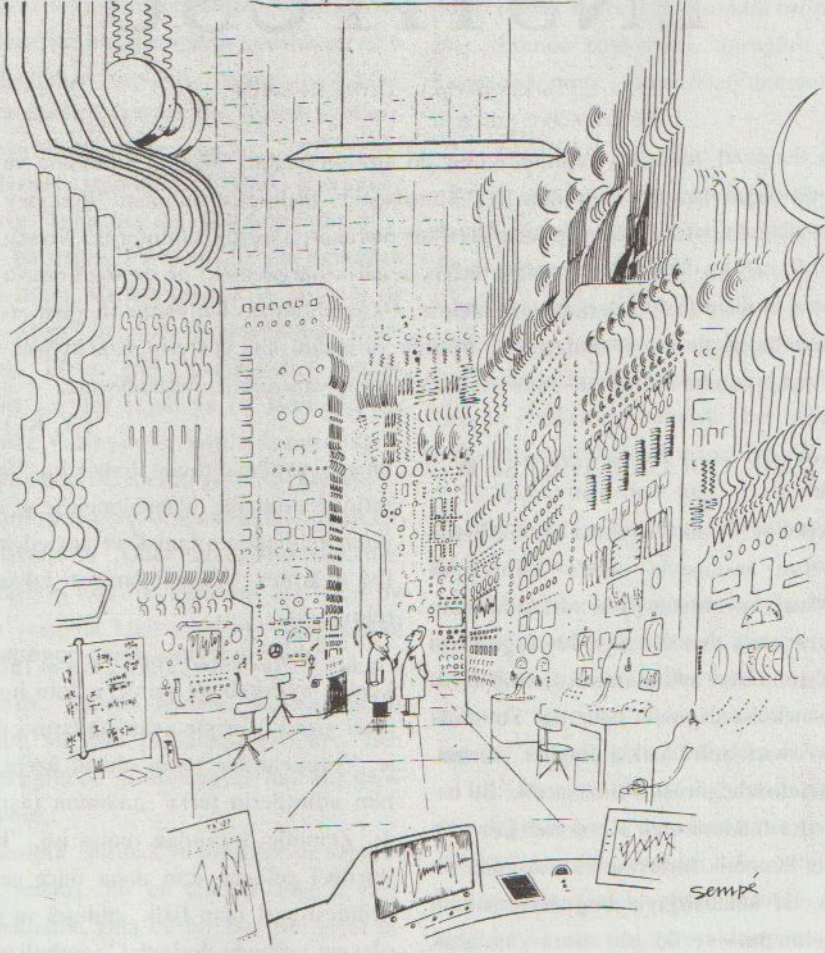
Leonard Serlin bu vesileyle yaptığı açıklamalarında, "Ruhsal şifa hiç bir dinin tekelinde olan bir şey değildir. Geçmiş ne olursa olsun, tüm insanlara ait bir şeydir. Yaş, uzaklık ve dille sınırlı değildir. Şifa süreci sade, doğal ve yararlıdır. Orada ilaçlar, kaba medikal müdahaleler geçerli ya da kullanışlı değildir. Hiç bir yan etkisi yoktur. Tanrı'nın doğal kanunları çerçevesinde daha başka şeyler de mümkündür." demiştir.

(PSYCHIC NEWS'dan)

FERİDUN TEPEKÖY DEZENKARNE OLDU

1920'de bağlandığı bedenini, vazifesini tamamladıktan sonra terk ederek eski vatanına döndü. Ruhçuluğa bilfiil hizmeti, 1959'da Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'ne üye olmakla başladı. 1964 - 67 yılları arasında Dernek başkanlığını yürüttü. Sadıklar Plânı celselerine iştirak etti . 1968'de Dernek'ten istifa ettikten sonra da Ruhçuluk konusundaki çalışmalarını sürdürdü. 1980'den günümüze kadar Ruhsal Evrim Araştırmaları Grubu'nun bir elemanı olarak çıkardıkları Bültenleri'nde yazılar yazdı. "Uzaylılar ve Ufo Olayları", "İnsanın Evreni ve Evrimi" ve "Değişik Tesir Çeşitleri" adlı kitapçıklar hazırladı.

69 yıl bu dünyanın ağır yükünü sessiz sedasız çekip, yeni vazifelere amade olmak üzere başka bir boyuta geçti. Sonsuz tekâmül ufkunda kendisine iyi yolculuklar dileriz.

- Gilbert, düşündüm taşındım. Tek bir çözüm şekli var: Başak burcunu etkisi altında tutan Yay burcu mensubu olduğu için Martin, ikinci bölümde çalışacak. Aslan - İkizler mensubu olduğu için Rivière'in bölümde sorun yok demektir. Duvalai ise sizinle birlikte çalışacak. Akrep üzerindeki nüfuzu nedeniyle sizin Balık yanınıza çok güveniyorum.

BERKELEY PSİŞİK ENSTİTÜSÜ

Türkçeleştiren: Yavuz KESKİN

"L'Inconnu" adlı derginin iki özel muhabiri Maggie Simmons ve Christian Duteil tarafından San Fransisco'da faaliyette bulunan "Berkeley Psişik Enstitüsü"nde yapılmış olan bir mülakatı aşağıda sunuyoruz. Niyetimiz, ne bu muhabirlerin olaya bakış açılarını sergilemek, ne de söz konusu kuruluşun faaliyetlerini irdelemektir. Okuyucumuza, dünyanın tâ öbür ucunda ne türlü çalışmaların, ne şekilde yürütüldüğünü gösterip, bazı kıyaslamalar yapma imkânını sunmakla yararlı bir iş yaptığımızı düşünüyoruz.

(Y. K.)

● PSİŞİK ÇOCUK BAHÇESİ ●

Berkeley Psişik Enstitüsü'yle ilk ilişkimiz telefon vasıtasıyla oldu. "Church of Divine Man" (kuruluşun yasal adı) tarafından verilmekte olan derslere ilgi duyduğumuzu ve bu konuda bizi aydınlatacak yetkili birisi ile görüşmek istediğimizi belirttik. Sonunda Susan Bostwick adlı "halkla ilişkiler" sorumlusuyla telefonda görüşmeyi başardık. Bu bayan, Enstitü müdürü olan Reverend Lewis'in eşi imiş. "Kozmik birleşme" konusunda bizi teorik laf kalabalığıyla boğmayıp, okula bizzat gelmemizi ve iki gün sonra yapılacak olan şakra okuma çalışmasına katılmamızı kibarca önerdi.

2545 Regent Street'de bulunan ve görünüşü itibarıyla pek iç açıcı olmayan eski bir ahşap binanın önünde bulduk kendimizi. Bedenin bağlardan kurtarılması, gizli güçlerin geliştirilmesi, daha sonra şuur sahasının genişletilmesi ve en sonunda da psişik inisiyasyonun sağlanması gibi çalışmalar, işte bu

binada yapılmaktaydı. Fakat bu "farklı vibratuvar eşiklere" ulaşabilmek için, önce kapının eşiginden atlamak ve antredeki ikaz afişi uyarınca ayakkabılarımızı çıkarmak gerekiyordu.

Âdet böyleymiş deyip boynumuzu bükerek, ayakkabı ve şemsiye dolu holü geçip içeri girdik. Girişte ayakkabıların çıkarılması, "yepyeni bir insan olmak üzere, önceki tüm edintilerin terki" anlamını taşımaktaydı. Zeminle doğrudan temas ise, "her türlü spiritüel gelişme için daha önce gerçekleştirilmesi şart olan fizik, zihinsel ve psişik arılaşma yolunda ilerleyişi" sembolize etmekteydi.

Demek ki, "spiritüel gelişme gruplarıyla" iyi ilişkiler içine girebilmek için önce ayakkabılarınızı temizleyeceksiniz ve çoraplarınızı değiştireceksiniz. Gerisi kolay!

Resepsiyon görevlisi bizi bir salona soktu, orada bekledik. Burası, duvarları tahta kaplamalı bir salondur ve "spiritüel arayış hâlinde" (meditasyon pozisyonunda) oturmuş

bulunan on beş kadar adam dikkatimizi çekti.

Manzara ilginçti: Hepsi de, döşemeyi kaplayan kadifenin üzerine tabanlarını yapıştırmış (yer kürenin enerjisinden yararlanmak için), dizlerini birbirlerinden ayırmış ve gözlerini kapamış vaziyette oturmaktaydılar. Doğrusu meditasyon ne zor şeymiş; yolları, yöntemleri de akıl almaz şeyler.

Herkes susmakta, herkes hareketsiz durmakta. Tabii biz de. Tek kaygımız şuydu: Bir patırtıya, bir skandala yol açmadan oradaki insanlarla kaynaşmak ve böylece de "psişik dalga" üzerinde gezinebilmek, dolaşabilmek. Bizim gibi "profesyonel görücüler" için zor bir şeydi ya (!) Herkesin adı kolyesinde yazılıydı ve kordelâsının rengi inisiyasyondaki derecesini göstermekteydi.

Pırl pırl ağaç kaplamasıyla, sarkan eğrelti otlarıyla ve Amerikan armudu denen ağaççıklarıyla hoş bir görünüm arz eden bu salonda sessizlik kürü yapıldığı hemen belli oluyordu; orada gürlütü, edebe aykırı bir şey sayılıyordu. İnsanın hatırına hemen Victor Hugo'nun şu ünlü paylaması geliyor: "Ben sus diyeceğim de susulmayacak ha!" Biz de edebe uyduk.

Nasıpte susmak ve özellikle de kımıldamamak varmış. Bir on dakika kadar o vaziyette bekledik, ama bu bir asır gibi geldi bize! Fransız filozofu Bergson bir kez daha haklı çıkmıştı: Sahiden de saatların gösterdiği zaman, şuurumuzunkine benzemiyordu...

● PSİŞİK OKUMA ●

"Okuma" çalışmasında hazır bulunmak isteyenler, sonunda, birinci kata davet edildiler. Dipteki küçük bir odaya girdik: psi-

şik okuma deneyinde kullanılacak olan süje adayı, dört bayanım karşısındaki yerine oturdu. Meger bu aday daha önce, trans hâlinde su yüzüne çıkan bilgileri edinme imtiyazına sahip olmak üzere 150 franklık bir para ödemiş. Aslında başvurusu, durugörü yeteneği konusundaymış. Ama dört danışmana birden ne gerek vardı ki?

Diğerlerinden daha tecrübeli olan baş okuyucuya, ayrıca üç öğrencinin veya başka deyişle üç "çirak görücü" nün daha yardım ettiği hemen dikkatimizi çekti... Bunlar, yaklaşık bir yıldır, yoğun "psişik okuma" pratiğine inisiye olmaya çabalayan kimselerdi. Son olarak, bir kontrolör gelip, ellerini alımlarında gezdirmek suretiyle, her birinin enerji seviyesini dikkatle kontrol etti.

Kobaylık eden kişi, otuz yaşlarında bir bayandı; kendinden emin olmayan sıkıntılı bir hâli vardı.

Deneye katılanların her biri, "hayatî gücünü" harekete geçirmek için şart olan pozisyonu benimsemiş durumdaydı: Sandalye üzerinde sırt dik, tabanlar kadife döşemeye yapışık, eller açık ve gözler kapalı.

Nihayet asıl seans başladı. "Sen beden değilsin artık, üstün enerjiler tezahür ettiren bir kozmik şuurusun." Sonra gülün tarifine geçildi. Çiçek sapının uzunluğu dünyadaki hayat süresini, yaprakları ise çocuk sayısını temsil ediyordu. Güneş, güllü ısıtıyordu, çünkü o, fizik kişiliğe yayılan enerji kaynağıydı.

Daha sonra bize, şimdiki ve geçmişteki hayatlara ait bilgiler sağlayan iki duvar saatinde söz edildi. Her şey, şakra okuma olayıyla çeşnilendirilmişti. Şakralar, bilgi ve enerji sağlayan merkezlerdi ve bedende bulunuyorlardı. (*)

Belirtildiğine göre mürit, derin mediyasyon hâlindeyken kozmik enerjiyi kullanıyor ve onun, en alttakinden başlayarak yedi şakra vasıtasıyla, tırmana tırmana varlığına ulaşmasını sağlıyordu. "Psişik okuma", bedeninin şakralara tekâbül eden yedi bölgesi tarafından neşredilen enerjiyi tahlil etmekten ibaret bir şeydi. Bir "kâtip", daha sonra genç bayan süjenin alıp götüreceği bir soru - cevap listesi tanzim ediyordu; şüphesiz bu sorular şakralara, onların mutasyonlarına ve süjenin "psi" yeteneklerine ilişkin sorulardı.

Seans iki kaset hâlinde banda kaydedildi ve bunlar daha sonra süjeye hediye edildi. Parasıyla satın aldı desek de olur her hâlde!

Dikkatimi çeken bir husus da şu oldu: Seansın başlangıcında, dört danışman psişik bataryalarını doldurmaya çalışırken, kontrolör pek dünyasal nitelikli sorunlarla haşır neşir hâldeydi. Ses alma cihazı huysuzluk edip çalışmayı reddetmişti. Kontrolörün arabacılaraya yaraşır türdeki ifadesi ortalığı daha da soğutmuştu. Böyle bir ortamda duyulan "Sen bir çiçeksin, birinci şakranı besleyen yer kürenin gücü ile kıvılcımlar saçan kozmik kaynağın güneşsel ışınlarını hisset" türündeki bıkırtıcı sözler ise, ilginç bir çelişki oluşturuyordu.

Gerçekten de atmosfer kıvılcımlanmıştı. Gerçi sonunda her şey yerli yerini buldu, ama bu arada biz, kahkahalarımızı zapt etmek için akla kararı seçtik.

S O R U L A R

Şekli okuma çalışmasından sonra sıra sorulara veya belki de yutturmaca faslına geldi. Farklı formasyonlara (bilimsel ve felsefi)

sahip bulunmamıza rağmen, psikanalitik kavramlardan ve parapsikolojik (durugörü) terimlerinden oluşma kokteylin etkisi her ikimizi de sarmıştı.

Örneğin, bu genç bayanın, ailesiyle ilişkilerini içeren her şey, süjenin karşısında dört tedavi uzmanı bulunmasına rağmen, önce Freudvâri bir tarzda tahlil edilmiş, ardından da teşhis konulmuştu.

Baş okuyucunun sözleri, durugörü konusunda henüz çıraklık evresini geçirmekte olan, fakat rollerini pek iyi bilen üç aday tarafından takviye edilmişti; bu da, süjeyi çok etkileyen akılcı bir tutum birliğinin işaretiydi. Eskiden sadece koro denen şey, bu gün "psişik koro" hâline dönüşmüştü.

Sorulan soruların ekserisi, genç kadının ailesi arasındaki potansiyel ilişkileri ortaya çıkarmayı sağlayacak şekilde tanzim edilmişti. Bu bilgileri kadının ağzından ustaca almayı başarmışlardı. Buna da psikoterapi demişlerdi.

"Dokuz yıl önce doğmuş olan oğlum şu anda nerede?" şeklindeki ısrarlı sorusunu, baş okuyucu Delphes kâhini edasıyla şöyle cevaplamıştı: "Sana doğru yaklaşan bir enerji şeridi görüyorum... belki daha sonra... veya belki de müstakbel bir hayatta..." Abartmak istemiyoruz, ama cevaplar yine de buna benzer kapalı, anlaşılmaz şeylerdi. Kadın, üzgün bir ifadeyle, "Ya üç yıl önce düşük yaparak kaybettiğim çocuğum? O benim suçumdu.." diye, yalvarıp duruyordu.

Bunun üzerine baş kâhinin emin bir ifadeyle söyledikleri de şunlar olmuştu: "Bu çocuğa sahip olmak zorundaydın, ama şunu unutuyorsun ki, çocuğu düşürmeye de mecburdun. Şunu iyi bil ki, dünyadaki hâlihazır hayatı da, kozmosdaki istikbali de kader tan-

zim etmektedir."

Şu eski "fatum" reçetesi, yani kader reçetesi, her türlü sorumluluğu ve her türlü suçluluğu ne de güzel bertaraf edivermişti... Pek yüzeysel bir tarzda olsa bile. Ama şu aşağıdaki benzetmeden sonra süje kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı:

"Sanki Münih'deki bir dostunla görüşmek zorundaymış gibisin. Ama saat farkını unutuyor ve randevuna San Francisco saati-ne göre gidiyorsun. Tabii ki, görüşemiyorsun ve umudun başka bir sefere bağlanıyor. Demek ki zaman süresi, çocuk düşürme suçunu makûl bir hâle getirmeye yaramaktadır."

Freud'un ve Reich'in kemikleri nasıl sızlasın! Ama buna karşılık kuruluşun mesai çizelgesi dakikası dakikasına uygulanmakta. Berkeley Psîşik Enstitüsü'nde "Time is money" (vakit nakittir). Saat 15.45'de kontrolör, seansı sona erdirdi. Kadın da, e- linde iki kaset, usulüne uygun olarak doldu-

rulmuş bir soru listesi ve on dolar kadar da para olduğu hâlde, yağmur altında (ama şakraları "gül gibi açmış" olarak) yola revan oldu.

(*): " Şakralar veya başka deyişle güç merkezleri, enerjinin bir bedenden diğerine geçmesini sağlayan irtibat noktalarıdır. Hafifçe de olsa, duru- görü yeteneğine sahip bulunan her insan, esirf be- den üzerinde bulunan ve çay tabağını andıran bu çukurumsu görüntülü şakraları fark edebilmektedir. Gelişmemiş durumdayken, yaklaşık beş santimetre çaplı birer küçük daireden ibarettirler ve va- sat insanda çevrelerine hafif bir ışık saçmaktadır; aksine uyandıklarında ve canlandırıldıklarında alev alev yanan ve parılayan çevrıntilere benzer bir görünüm kazanmaktadırlar; iyice geliştikleri zaman ise, minyatür güneşler hâline dönüşmektedirler. Ba- zen bunların, hemen hemen fizik bedendeki bazı organların karşılıkları olduklarını dile getirmekte- viz; gerçekten de şakralar, yoğun beden çevre hatlarını hafifçe aşan esirf beden yüzeyinde yer almaktadırlar."

C. W. LEADBEATER, İnsandaki Güç Merkezleri

KONFERANSLARIMIZ

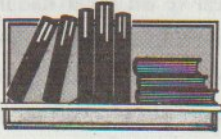
5 EYLÜL	Serbest / Soru - Cevap	Ergün ARIKDAL
12 EYLÜL	Ruhçu Yaşam ve Vericilik	Yıldız ÖZSOY
19 EYLÜL	Meditasyon	Hürriyet KALALI
26 EYLÜL	Tekrardoğuş Bilgisi Olmadan Cevaplanamayan Sorular	Cezmi AKSOYLU

• Saat: 19.30 - 20.30

M.T.İ.A. Derneği Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı No: 4 D: 8
Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 143 18 14

NOT: Konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir.

KİTAPLAR ARASINDA

METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ

Kitabın Adı:
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ

Yazarı:
Ergün ARIKDAL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi:
192 Sayfa, Üçüncü Baskı: 1989

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
80072 P.K. 9 Beyoğlu - İSTANBUL

Günümüzde bilimsel çalışmalar, gerek yüzeysel gerekse derinlemesine, gittikçe genişlemekte ve detaylara inmektedir. Durum böyle olunca da, elde edilen bulgular yeni isimler verilerek tanımlanıyor. Anlatım ve açıklama sırasında kullanılan kavramların yeri çok önemlidir.

Bilgi aktarımında sık sık kullanılan bu terimlerin, kavram kargaşasına neden olmamaları için, herkes tarafından belli ve aynı anlamları taşıması gerekir.

Tüm bilim dallarında olduğu gibi, Ruhsal Bilimler'de de bu durum söz konusudur. Olayı göz önünde bulunduran Derneğimiz, ilk defa 1971 yılında Ruhçuluk, Metapsişik, Parapsikoloji, Telkinbilim, İpnotizma ve Psoloji dalında ülkemizin ilk ve tek eserini yayınladı: **Metapsişik Terimler Sözlüğü**.

Kitap, bir sözlük olmaktan çok, ansiklopedik bir içerik taşımaktadır.

Bu yönü ile de konuyu yozlaştırabilecek kavram çekişmelerini önlemeye yöneliktir.

Terimlerin açık seçik anlaşılması ve kavranması amacı ile Lâtince, Almanca, İngilizce, Fransızca, Osmanlıca ve Türkçe karşılıkları gösterilmiş, genel ve özel anlamları açıklanmıştır.

Örneğin:

"TEBLİĞ

La : Missus

Al : Bekanntmachung, Mitteilung

İn : Message

Fr : Message

Os : Tebliğ

Tr : Bildiri

Ruhsal irtibat sonucunda, bedensiz varlığın insan ruhuna gönderdiği ve oradan insan şuuruna yansiyarak, ilham, sezgi tarzında veya yazı yoluyla edinilen sözler, imajlar ve duyguların tümü. Spiritik anlamda: Bedensiz varlıkların medyum vasıtasıyla ortaya koyduğu fikir ve

bilgiler.

Tebliğ içsel ve gizli olmak üzere, ilham, sezgi, zihni uyaran ve rüya tarzında; bütün varlıklar için belirgin ve dışsal olmak üzere, spiritik olaylar, normal söz ve yazı olarak özel kişilerde ortaya çıkar.

Tebliğatin en eskisi ve kapsamlı olanı kutsal kitaplardır. Bütün kutsal kitaplar, vasıtalı olarak (melek ile) resullere verilen tebligattan ibarettir.

Bundan başka, kitaba sahip olmayan nebilerin sözle ifade ettikleri bilgi-

ler, onların şuurlarına aksettirilen yüksek ilham ve sezgiler tarzındaki tebligattır. Büyük müşitlere, düşünörlere, salim ve doğru özlü insanlara, gerçek ilim adamlarına, araştırmacılara verilen tebligat, içe doğru ve yakîn (certitude) tarzındadır..."

Sözlük, Sayın Ergün ARIKDAL tarafından hazırlanmıştır. 192 sayfa olup, sonuna fihrist de eklenmiştir. 1984 yılında genişletilmiş ikinci baskısının tükenmesi üzerine, üçüncü baskı yapılmıştır.

MAKSATLI İSTIRAP NEDİR ? Baştarafı S. 4'de

esasinda kozmik düzende yeri olmayan bir yanlış düşüncedir. Tabiat her şeyi kendine mensup olanlarla paylaşmakta ve hiç bir şekilde kıskançlık yapmamaktadır. Fakat sadece insan, bu paylaşmaya iştirak etmek istemiyor. Elde etmiş olduğu, benimsemiş olduğu veya kendinde mevcut olan herhangi bir kıymeti insanlarla paylaşmak istemiyor. Bu, onun egoistik bir derdidir ve bu yüzden ıstırap çekmektedir. İnsan eşyayı çok benimsemiştir, ondan sıyrılmamaktadır, onu verememekte, bırakmamaktadır. Hatta öyle ki, putları olmadan varlığını sürdüremeyecek hâle düşmüştür. Yani o şeysiz olduğu vakit, o hareketleri yapamadığı vakit, o yerlerde bulunamadığı vakit, o şekilde düşünemediği vakit, kendi varlığının zedelendiği, hafiflediği, hatta neredeyse hiç bir kıymeti olmadığı kanaatine varır.

İnsanların terk edebilmek, bırakabilmek kabiliyeti arttıkça ıstırapı azalır. O hâlde, maksatlı ıstırap demek; insanın kendi kendini sürekli bir şekilde denetim altında tutarak, genel prensip ve kanunlara uygun bir şekilde, kendi teffekkürünün yettiği kadar, kendi gücünün sınırlarını fazla zorlamadan, ama gayretini, iyi niyetini de elden bırakmadan, bilgisizliğini ve onun doğurmuş ol-

duğu her türlü eksikliği ortadan kaldırmak için maksatlı bir şekilde, bu amaçla, bu niyetle yaşamasıdır. Yani, maksatlı ıstırap, "Ben kendimi geliştirmek istiyorum, eksik olan taraflarımı tamamlamak istiyorum. Bende fazla olan, göze batan, zararlı olan, bana faydası olmayan, eleştirilen taraflarımdan da kurtulmak istiyorum. Bunun için ne yapmalıyım?" dedikten sonra, kasten, bilerek, isteyerek, o tatbikatların içine girmektedir. Bazen bu faaliyet örgütler hâlinde yapılır ve birtakım dernekler kurulur. Bazen farkında olarak, bazen de farkında olmadan bu gibi kuruluşların yaptıkları işlerin çoğu, maksatlı bir ıstırap hayatı yaşamaktır. Yani vermenin, terkin çalışmalarını yaparlar; zamanını, sevgisini, alâkasını, dikkatini, varsa maddi birtakım bir şeyleri verebilirler. Ama maksatlı ıstırap sadece örgüt içerisinde olmaz. İnsanın kendi kendini tanıması, kendini bilmesi, kendini anlaması ve kendini geliştirmesi hususunda göstermiş olduğu iradi dikkat ve her olay karşısında uyanık kalmaya çalışarak eksik tarafının giderilmesi için uğraşması, maksatlı ıstırapın ta kendisidir. Yani neden-niçin yaşadığının mümkün olduğu kadar farkına vararak çalışmaktır. Bu, maksatlı ıstıraptır.

TÜM MANEVÎ EĞİTİM SİSTEMLERİNİN METODU: MAKSATLI İSTIRAP

MAKSATLI ıstırapın metotlu olarak yapıldığı yerler yok mudur? Vardır, hem de binlerce seneden beri. Tarihsel yapımıza uygun olarak, en eski Mısır'dan, en eski Rama devrinden kalan arkaik Hint'ten itibaren insanların gelişimine, onların tekâmül seyrine dikkat edersek; maksatlı ıstırapın peşinde koşmak için çok büyük sistemler meydana getirilmiştir. Bütün Hint dinleri ve Hint filozofisi, maksatlı ıstırapa dayanır. Bütün mistisizm, özellikle İslâm mistisizmi, yani sufizm, baştan aşağı maksatlı ıstırapla ayakta durur. Maksatlı bir şekilde ıstırap çekmeyi benimseyemeyenin, bu yolda yürüyemeyenin aydınlanması mümkün değildir. Sufî tabiriyle "sevgilisine kavuşması" mümkün değildir. Maksatlı ıstırap arar; yani kendinde gördüğü her fazlalığın tepesine çıkar, her sivriliği dümdüz etmek için yarışır, amacı budur. Aynı şekilde, bu metot Hristiyan mistiklerinde ve evrensel şamanizmde de vardır. Çünkü her devirde, her topluluk kendi yöresinde, kendine göre, o maksatlı ıstırapın getirmiş olduğu tekâmül seviyesine ulaşmak istemektedir. Afrika büyücüsünde de, totem sahibi varlıklarda da aynı durum vardır. Genel inisiyasyon kuralları içerisinde sivriliklerin törpülenmesi, yani insanın egosuyla, nefsiyle alâkalı her türlü engebenin düz bir ova hâline getirilmesi prensiptir, esastır. Ve her şey buna göre ayarlanmıştır. Yalan söylememek, adam öldürmemek demek; nefiste bulunan, yaşamakta olan varlıkta bulunan bilgisizliğin tezahürlerini ortadan kaldırmak demektir. Yalan söylememek, başkasını aldatmamak, gururlanmamak, kibirlenmemek vb. gibi hususlarda varlık, herhalde egoizmasından çok şeyler kaybediyor. Ama neticede, vermiş oluyor, yok etmiş oluyor, silmiş oluyor ve yassılanmış oluyor. Tama-

men ortadan kaldırmaya bile onu yassılıyor. Bu maksatlı bir ıstıraptır.

ORUÇ MAKSATLI İSTIRAPTIR

İSLÂMÎ kurallara göre tutulan orucun da asıl amacı, sevap kazanmak değil, bir maksatlı ıstırap egzersizi yapmaktır ve her sene tekrar ettirilir. Ama otomatikman tekrar ediliyor ve o kişiler genellikle bunun farkında bile değildir. Çünkü oruçlu bir insanın sadece sindirim sisteminin istirahate alınması veya kontrol edilmesi söz konusu değildir. Burada asıl mesele, bütün zihni istirahate alabilmektir. Meditatif bir durumda, bütün zihin olaylarını sükunete erdirebilmek meselesidir. Beyninin içi karmakarışıkken oruç tutmanın hiç bir anlamı yoktur. Çünkü siz, bunu yaparken herhangi bir yetenek, ruhen bir açılma kazanmıyorsunuz, yükselmiyorsunuz; sadece açlığı düşünüyorsunuz veya vücudunuzda olan değişikliklerin farkındasınız yahut bir kayrayı düşünüyorsunuz. Halbuki o bir maksatlı ıstıraptır. Bu, Hristiyan için de aynıdır, bir yoginin tuttuğu haftalık, elli iki günlük, üç aylık veya yıllık oruçlar için de aynıdır, şamanın tuttuğu oruçlar için de aynıdır. Yani burada herhangi bir dinin orucu değil, genellikle orucu alıyorum, çünkü her dinde oruç vardır. O zaten bir metottur. Yani beden uyarılma sistemlerini çöktürmek istiyorsanız, onu bırakacaksınız, uykusuz bırakacaksınız ve ritmik yaşayacaksınız; bu durumda bedenin uyarılma sistemleri çöker, bedeniniz hasta olmaz. Ve o zaman insanda birtakım psişik tezahürler başlar. Oruç, az uyku ve ritmik çalışmalar (zikirler, ritmik danslar, birtakım meditatif sözler, tekrarlar) hep fiziği çöktürmek içindir. İşte, mantal ve fizik seviyede birtakım şartlanmalardan bir tanesi de oruçtur. O da maksatlı bir ıstıraptır; yani bir hedefe ulaşmak için bedeni belli bir çalışmaya sokmak. Normal bir insanın ibadet tar-

zında oruca bağlanmasının maksatlı bir ıstırap tatbikatı olabilmesi için, o varlığın her bakımdan kendi vicdanı ve kendi manevî dünyasıyla olan ilişkisi kuvvetlenmelidir. Kendini tanımak, kendini anlamak yolunda olmalı, yani sürekli olarak kendini kontrol edebilmelidir. Çünkü zihin, oruçla beraber yoğun bir konsantrasyona girer. Normal hâlimizde bizim konsantrasyonumuz bedenimizde değildir. Elimizi, ancak bir yere çarptığımız zaman aklımıza gelir. Veya birtakım şartlı refleksler hâlinde, sigara içmek, çay kahve içmek, içki içmek gibi durumlarda bedenimizi hatırlarız. Bunun dışında, genellikle bedenimizi unuturuz. Yani şuur kapasitemiz, hem iç varlığımızı, hem dış varlığımızı aynı zamanda kontrol edecek kadar gelişmiş değildir; ya birini düşünürüz, ya ötekisini düşünürüz. İkisini birden bir anda düşünmek meselesi bizim için büyük bir problemdir. Bu bakımdan, oruç tutmakta olan insanın bir defa bir rüchaniyeti var ki, niyetle beraber konsantrasyon kuvvetlenmiştir. Niyet olmadan orucun geçerli olmadığı zaten ifade edilir, yani burada niyet demek, "Bir maksat için oruç tutuyorum." veya "Bedenimin gıda almasını engelliyorum." dediğiniz zaman, bazı kaba seviyeli tesirleri uzaklaştırıp, daha süptil seviyedeki tesirleri kendi bünyenize almaya istiyorsunuz demektir. Ama buna mukabil, eğer o oruç esnasında, yani maksatlı ıstırap egzersizinin başlangıcında siz, fiili kaba tesirlerden her ne kadar kendinizi uzaklaştırıyorsanız da, mantal tesirlere kendinizi açık bırakmışsanız, gene zardasınız demektir. Yani nihinde olumsuz düşüncelere yer vermemek, mantal hayatı da kontrol altına almak kâimdir. Ortodoks, yani normal ya da orta yolda olan bir dinin oruç tutamı, yalan söylememeye çalışarak, insanlara karşı dürüst hareket etmeyi kendine amaç edinenek birtakım şeyler yapmaya kalır, ama esasında düşüncelerini kontrol etmez; bunları fiili hâle getirmen, ama fiili hâle getirmişcesine de, nihinde bir-

takım komplolar düzenleyebilir. İşte, orucun maksatlı bir ıstırap olabilmesi için her yönüyle ele alınmış olması lâzımdır. Eğer siz bu orucu bütün hayatınıza teşmil edebiliyorsanız, yani bütün hayatınız boyunca fizik ve mantal gücünüzü kontrol etmeyi kararlaştırmışsanız, siz, gerçek mânâsıyla bir maksatlı ıstırapa, kendi kendinize girmişsiniz demektir. Bu, "Ben, ömür boyunca oruç tutacağım." mânâsına gelir.

MAKSATLI İSTIRAP KENDİNİ BİLMEMEYE GÖTÜRÜR

MANEVİ alanda kendini geliştirmiş velilerin, azizlerin, hatta veli ve aziz olmasına gerek yok, gerçekten iyiniyet sahibi kudretli kişilerin yolu budur. Onlar ömürleri boyunca oruç tutarlar. Ancak buradaki oruç, yememek mânâsında değildir. Onlar, her şeylerini oruca bağlamışlardır, yani kendilerini tam mânâsıyla kontrol altına almak gayreti içindedirler. Zihinlerindeki en küçük çağrışımlardan, kıskançlıklardan, fesatlıklardan, öskelerden sıyrılıp, iyilik olarak bildiğiniz, yüce olarak bildiğiniz her şeyi, mümkün olduğu kadar kendi varlıklarını içerisinde muhafaza edip, onunla yaşamaya çalışan varlıkların hâli, gerçekten tam bir maksatlı ıstırapı meydana getirir. Bunu hepimizin yapması lâzım. Bu, şuurlu varlıkların yapabilecekleri en büyük işlerden biridir. Şuurlu varlıkların dışındaki varlıklar, maksatlı ıstırapı anlayamazlar bile. Ama şuurlanmış, biraz farkında olan bir insan için maksatlı ıstırap, hayat içerisinde kendiliğinden meydana gelmesi gereken bir davranış biçimidir. Yani, her insan kendini aşırıktan, kendini kendine tanıtmaktan alkoyan perdelerden kurtulmanın yolunu arar. Beynindeki, şuurundaki, dimağındaki sislerin dağılmasına, ışığın ta en derin noktalarına kadar sızmasına, sirayet etmesine vesile arar, yer arar, yol arar. Akli başına geldiği andan itibaren insana, öğretil-

mesi ve sonuna kadar yapması gereken ve hatta erdem (fazilet) sayılabilecek eylemlerden bir tanesi de, işte bu maksatlı ıstırap meselesidir. Kendilerine kıymet verdiğimiz, kendilerini, kendimize kılavuz olarak seçtiğimiz varlıkların baştan sona yaptıkları iş, maksatlı ıstırap-

tır. Buna, Muhammed Peygamber'in ifadesiyle "Büyük Cihat" ismi verilir. Küçük cihat, aç kalmaktır. Oruçtaki büyük cihat, dimağın, düşüncelerin kontrolüdür ve vicdanın her şeye hükmetmesidir. Eğer bunlar yapılmıyorsa, ne büyük cihat, ne de küçük cihat işe yaramaz.

FRED HOYLE DARWIN'İN EVRİM KURAMINI REDDEDİYOR

Baştarafı S. 16'da

Hoyle, böyle bir hipotezin kabulüyle, Darwin'ci Evrim Kuramı'nın çıkmazlarının aşılacağı, yaşam yapısının ardında zeki bir plân bulunmasıyla ilgili olarak belirli bir açıklama getirilmiş olacağını ileri sürmüştür. Bu yapılar öylesine karışıktır ki, bağnaz bilim adamlarının dört elle sarıldıkları rastlantı olasılığından oldukça uzak bir görünüm sunmaktadırlar.

Bu cüretli tavırla birlikte Sir Fred, yaşamın, birtakım rastlantısal süreçler sonucu düzgün aminoasitlere dönüştüğü, bir başlangıç çorbasından oluştuğu kuramını da reddetmiştir. Hoyle, bununla da kalmayarak, Darwin'in, genlerin mutasyonuyla daha üstün bitki ve hayvan türleri üreten doğal seçim görüşüne de karşı çıkmıştır. Hoyle, zararlı mutasyonların yararlılara kıyasla çok daha

fazla olduğunu, bu açıdan Darwin'in haklı olması durumunda, söz konusu sürecin tersine bir seyir göstermesi gerekeceğini savunmaktadır.

Hoyle, mikroorganizmaların uzayın tamamına yayılmış olduklarını, gazların içinde yer alarak kuyruklu yıldızlarla yeryüzüne ulaşabileceklerini, bu donmuş maddelerin içlerinde mikroorganizmalar barındırabileceğini ileri sürmektedir. Hoyle'nin görüşüne göre, canlı maddenin düzeni rastlantı sonucu değil, zekâ ürünü bir plânlama sonucunda meydana gelmiştir.

Olağanüstü bir teknolojinin yararlı yardimlarıyla, zekâ, içine enformasyon ve hatta zekâ depolanabilen cinsten, yeni bir maddesel yapı bulmuş olabilir.

İNKÂR ETMEK YERİNE AÇIKLAMAK GEREKMEZ Mİ ?

Baştarafı S. 18'de

dana getirmeleridir. Bu psikik küre, kozmik etkilerin yoğunlaşmasını ve dolayısıyla medyumun fiziki yeteneklerinin harekete geçmesini sağlar. İşte bu durumdan sonra -şüphesiz üstün varlıkların yüksek enerjileriyle bir bedensiz varlık, kendisine insan sesi çıkarabilecek bir ortam yaratır. Bu ortam bir boru veya başka bir âlet üzerinde yoğunlaştırarak da kendi sesini duyurur. ()"*

"Doğrudan Yazı" ise, bir diğer irtibat tarzıdır.

"Doğrudan yazıda; daha önce açıkladığımız doğrudan ses olayındaki şartlar dahilinde, bu sefer ses çıkarıcı bir ortam elde etmek yerine, doğrudan kaba maddeye etki edilir. Doğrudan yazı, esas olarak üç türüdür:

1 - Medyumun hiç bir teması olmadan, kalemin kendiliğinden istenileri yazması.

2 - Küçük bir sepet içine konulan kâğıt ve kalemler vasıtasıyla yazılan sözler. Bazen renkli kalemler konmak suretiyle, ruhun kendini veya başka bir şeyi resmetmesi.

3 - Arduvaz (kara taş) üzerinde yapılan deneyler. Bunlar genellikle, iki arduvaz levha arkasında bulunan, gene arduvaz bir kalem vasıtasıyla elde edilirler. İngiliz medyum Sladın Zoelner ile yaptığı deneylerde bu tip doğrudan yazıdan pek çok örnekler elde edilmiştir.

Doğrudan yazı metodu ile alınan tebliğler, her türlü itiraz ve eleştiriyi ortadan kaldırır ve ruhun varlığını açıkça ispatlar. (*)"

(*) : Metapsişik Terimler Sözlüğü - Ruh ve Madde Yayınları

Kadim Ölüm Lâneti

Bu ünlü lânet, 1923 yılı Mart ayında , Tutankamon'un lâhdinin açılmasıyla alâkalıdır. Arkeoloji grubu üyelerinden yirmiden fazlası, garip kazalarda öldüler ve 1930 yılında sadece grubun başkanı Howard Carter sağ kaldı.

Keşif heyetini paraca destekleyen Lord Carnarvon, 1922 yılında bir ruhsal celsede alınan tebliğe ve daha sonra el falına bakan biri tarafından ikaz edilmiştir. Asırların psişik gücüne meydan okuyan bu kişi, açılıştan bir kaç hafta önce sıtımadan ölmüştür. Bazılarının ifadesine göre, sivri-sineğin Lord Carnarvon'un yüzünü ısırıldığı yer, Tutankamon'un maskesindeki kusurlu yerin aynasıdır.

Firavunun Lâneti

VİCDAN TELÂKKİLERİ Baştarafı S. 31'de

varlığa mâl edilmesine yardım eder. Halbuki tekâmülün mühim bir tezahürü de, bilgi idrakinin ve bilgilerin gittikçe öz varlığa mâl edilerek öz bilgiler dağarcığının kabarmasıdır.

İŞTE BU YOLDAN, VİCDANIN TEKÂMÜLDEKİ HIZ VERÜCİ MEKANİZMASINI SEZMEYE VE GÖRMEYE BAŞLARIZ.

Vicdanın tekâmüldeki rolünü böyle umumî fakat esaslı bir mekanizma içinde gördükten sonra mühim bir problemle karşı karşıya kalırız ki, o da şudur: Mademki vicdanın, tekâmülünde hızlandırıcı bir rolü vardır, o halde, hızlanan tekâmül ile birlikte tekâmülün da tekâmülün mevzuu bahisdir.

Böyle olunca, vicdanın da, kendisi

bünyesinde birtakım safhalara ayrılmak ve bu safhaların basitten itibaren gittikçe daha şümule, daha geniş mânâlar iktisap eden hâllere doğru yükselmesi zaruretini de kabul etmek lâzım gelir. Daha doğrusu, şahsın realitelerinin yükselmesinde âmil olan **vicdan, her yüksek realitenin icapları ile de daha değişik mânâ ve mahiyetler ile fonksiyonunu yapmakta devam eder gider.**

Bunun için de her tekâmülde olduğu gibi vicdan tekâmülünde de birdenbire üst basamaklara sıçrayıp atlamakla şükülmez; ancak adım adım birer birer alt basamakları tırmana tırmana safhalara ulaşılır.